

Brüsszel, 2016.5.25.
COM(2016) 287 final

2016/0151 (COD)

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

{ SWD(2016) 168 final }

{ SWD(2016) 169 final }

{ SWD(2016) 170 final }

{ SWD(2016) 171 final }

INDOKOLÁS

1. A JAVASLAT HÁTTERE

• A javaslat indokai és céljai

Az audiovizuális média helyzetképe a televízió és az interneten forgalmazott szolgáltatások egyre erőteljesebb konvergenciája miatt gyors ütemben változik. Egyre több fogyasztó fér hozzá lekérhető tartalomhoz okos/csatlakoztatott televízióról, hordozható készülékről. Különösen a fiatal fogyasztóra jellemző, hogy videókat, többek között felhasználók által létrehozott tartalmakat néz az interneten. Az EU-ban a hagyományos műsorszolgáltatás a nézettség, a reklámbevételek és a tartalom előállításába irányuló (a bevételek mintegy 30%-át kitevő) befektetések szempontjából továbbra is erőteljes. Csakhogy új üzleti modellek vannak kialakulóban. A műsorszolgáltatók tevékenységüket immár online is folytatják, az interneten új, egyre erősödő, és ugyanazért a közönségért versenyző piaci szereplők (például lekérhető videókat szolgáltatók és videomegosztó platformok) kínálnak audiovizuális tartalmakat. Csakhogy a televíziós műsorszolgáltatásra, a lekérhető videóra és a felhasználók által létrehozott tartalomra eltérő szabályok érvényesek, és a fogyasztó védelme is más-más szinten érvényesül.

Az Európai digitális egységes piaci stratégia¹ szerint korszerűsíteni kell az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelvet (a továbbiakban: AVMS-irányelv)², hogy az leképezhesse ezeket a piacon, a fogyasztásban és a technológiában jelentkező változásokat. Ehhez a Bizottságnak elsősorban az AVMS-irányelv alkalmazási körét, az összes piaci szereplőre vonatkozó szabályok jellegét³ (különösen azokat, amelyek az európai alkotások népszerűsítéséről érintik⁴), valamint a kiskorúak védelmére és a reklámokra vonatkozó szabályokat kell figyelembe vennie.

E kötelezettségének és a „Jobb szabályozás” követelményének⁵ eleget téve a Bizottság (REFIT néven is ismert) *ex post* értékelést végzett. Értékelte az AVMS-irányelv eredményességét, hatékonyságát, helytálló voltát, következetességét és azt, milyen értékekkel gazdagítja az EU-t, továbbá kijelölte azokat a területeket, ahol egyszerűsítésre van lehetőség, az AVMS-irányelv céljainak ellehetetlenítése nélkül.

• Összhang a szabályozási terület jelenlegi rendelkezéseivel

A 97/36/EK és a 2007/65/EK irányelvekkel módosított és a 2010/13/EU irányelvben (AVMS-irányelv) kodifikált 89/552/EGK tanácsi irányelv a „televíziós műsorszolgáltatás” és a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások szabályait egyaránt tartalmazza. Ez a javaslat figyelembe veszi, hogy az audiovizuális helyzetkép hogyan változott az elmúlt felülvizsgálat

---

¹ A Bizottság közleménye – „Európai digitális egységes piaci stratégia”, 2015. május 6., COM(2015) 192 final, http://ec.europa.eu/priorities/digital-single-market/docs/dsm-communication_en.pdf

² Az Európai Parlament és a Tanács 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelve a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv)

³ Konkrétan a digitális egységes piaci stratégia megemlíti, hogy a „Bizottság megvizsgálja, hogy szükséges-e a műsorszolgáltatásra és a lekérhető szolgáltatásokra érvényes szabályrendszer módosítása. A Bizottság azt is megfontolja, hogy kiterjessze-e a szabályok jelenlegi hatókörét az irányelv hatályán jelenleg kívül eső új szolgáltatásokra, valamint az irányelv földrajzi hatályán kívül eső szereplőkre.”

⁴ Emellett a digitális egységes piaci stratégia azt is megfogalmazza, hogy a „Bizottság az online videotétekben elérhető európai művek kínálatának katalógizálását ösztönző intézkedéseket is foganatosít majd.”

⁵ Az AVMS-irányelv REFIT-értékelését a Bizottság „REFIT: Initial results of the mapping of the acquis” (SWD(2013) 401 final) címen szolgálati munkadokumentumban jelentette be, és az immár része a Bizottság 2015. évi munkaprogramjának (3. melléklet, COM(2014) 910 final, 2014.12.16.).

óta, mert az a célja, hogy az AVMS-irányelv korszerűsített, rugalmas és jövőbe tekintő jogi keretet biztosítson.

- **Összhang az Unió egyéb szakpolitikáival**

E javaslat kiegészíti az EU már létező jogszabályait, jelesül a 2000/31/EK e-kereskedelmi irányelvet, a dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó 2003/33/EK irányelvet, a tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatról szóló 2005/29/EK irányelvet, valamint a gyermekek szexuális bántalmazásáról, szexuális kizsákmányolásáról és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU irányelvet.

2015 decemberében a Bizottság az európai akadálymentesítési intézkedéscsomagra vonatkozóan javaslatot fogadott el⁶, amely számos termék és szolgáltatás hozzáférhetőségére vonatkozóan fogalmaz meg követelményeket, többek között az audiovizuális szolgáltatásokra nézve is. Ezért az AVMS-irányelv a hozzáférhetőség kérdésével nem foglalkozik.

Az e-kereskedelemtől szóló 2000/31/EK irányelv (EKD)

A jelenlegi AVMS-irányelv hatálya nem terjed ki a felhasználó által létrehozott, videomegosztó platformokon kínált tartalomra, mert a videomegosztó platformok szolgáltatói a platformon tárolt tartalomért gyakran nem tartoznak szerkesztői felelősséggel. Gyakran fordul elő olyan eset, hogy e szolgáltatások az e-kereskedelemtől szóló irányelv (EKD) hatálya alá tartoznak, hiszen az információs társadalom szolgáltatásainak minősülnek.

Az EKD nem írja elő az erőforrásokat szolgáltató közvetítőnek, hogy a nála tárolt adatokat figyelje, ráadásul valójában tiltja a tagállamoknak, hogy olyan általános kötelezettséget írjanak elő, amely alapján a közvetítő szolgáltatónak figyelnie kell a jogellenes tevékenységet, vagy annak felderítésével aktívan kell foglalkoznia (15. cikk). Az EKD alapján a közvetítő szolgáltatók – illetve konkrétan az úgy nevezett tárhelyszolgáltatók – nem tartoznak felelősséggel az olyan jogellenes információért, amelynek tárolásához tárhelyet szolgáltatnak (14. cikk). A szolgáltató az EKD meghatározása szerint csak akkor minősül tárhelyszolgáltatónak, ha az adott információról nincs tudomása, azt nem ellenőrzi. A felelőség alól a felmentést a szolgáltató csak akkor kapja meg, ha gondoskodik arról, hogy amennyiben az illegális tartalmat azonosítja, haladéktalanul intézkedik annak eltávolításáról vagy az ahhoz való hozzáférés megszüntetéséről.

E javaslat néhány ponton kiegészítené az EKD rendelkezéseit, aminek részleteit az alábbi 5. pont tárgyalja, de az EKD fenti rendelkezéseit és a belső piacra vonatkozó 3. cikkét változatlanul hagyja.

A dohánytermékek reklámozására és szponzorálására vonatkozó 2003/33/EK irányelv

A 2003/33/EK irányelv a sajtótermékekre és más nyomtatott kiadványokra, a rádióra és az információs társadalom szolgáltatásaira nézve megtiltja a cigarettára és más dohánytermékekre vonatkozó reklámot. Megtiltja továbbá azt is, hogy a dohányvállalatok rádióműsorokat és határokon átnyúló dimenzióval rendelkező rendezvényeket szponzoráljanak. Emellett a 2003/33/EK irányelv 14. preambulumbekzdése egyértelműen leszögezi, hogy az AVMS-irányelv a műsorszolgáltatásban tiltja az olyan audiovizuális kereskedelmi közleményeket, amelyek tárgya a cigaretta vagy más dohánytermék. Az irányelv egymást követő módosításai e korlátozásokat fokozatosan kiterjesztették az összes

⁶ COM(2015) 615 (<http://eur-lex.europa.eu/legal-content/HU/TXT/?uri=COM%3A2015%3A615%3AFIN>)

audiovizuális kereskedelmi közleményre, ideértve a szponzorálást és a terméknek az audiovizuális médiaszolgáltatásban való megjelenítését is (AVMS-irányelv 9. cikkének (1) bekezdésének d) pontja, 10. cikkének (2) bekezdése és 11. cikkének (4) bekezdésének a) pontja). Ezenfelül a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó 2014/40/EU irányelv 20. cikkének (5) bekezdésének e) pontja⁷ alapján a dohánytermékekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi célú közleményekre nézve az AVMS-irányelvben előírt tilalmak hatálya kiterjed az elektronikus cigarettára és az utántöltő flakonra is. A dohánytermékekre és kapcsolódó termékekre vonatkozó kereskedelmi közlemények tilalmára a most javasolt irányelv egyik preambulumbekkezdése is emlékeztet.

A tisztességtelen kereskedelmi gyakorlatról szóló 2005/29/EK irányelv (TKGY irányelv)

A TKGY irányelv a vállalkozások fogyasztókkal szemben folytatott kereskedelmi gyakorlatait, például a megtévesztő reklámozást szabályozó legfontosabb jogforrás az EU-ban. A vállalkozásoknak a kereskedelmi ügylet lebonyolítását megelőzően és azt követően, valamint a lebonyolítás során, a fogyasztókkal szemben folytatott minden kereskedelmi gyakorlatára kell alkalmazni, akár online akár offline ügyletről van szó.

A TKGY irányelv három szinten részesíti a fogyasztót védelemben:

1. 31 konkrét kereskedelmi gyakorlat fekete listájával, amelyek minden körülmény között tilosak;
2. A megtévesztő és agresszív gyakorlatok tiltásával, amelyek megnyilvánulási formáit azonban esetről esetre kell elbírálni;
3. A szakmai gondosság követelményét nem teljesítő tisztességtelen gyakorlatok általános tiltásával, amelyek megnyilvánulási formáit szintén esetről esetre kell elbírálni.

A gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló 2011/93/EU irányelv

A gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről szóló irányelv az egész EU területére vonatkozóan egységesen szabályozza a gyermekek szexuális bántalmazásával, szexuális kizsákmányolásával és a gyermekpornográfiával kapcsolatos bűncselekményeket. Rendelkezik a minimális büntetési tételekről is.

• Megfelelés a nemzetközi jogi kötelezettségeknek

Az 1998. évi jegyzőkönyvvel módosított, a határokat átlépő televíziózásról szóló 1989-es európai egyezmény (CETS 132. sz.) aláírói között 21 EU-tagállam szerepel. Az Unió nem részes fele az egyezménynek.

Az egyezmény alapján a részes felek szigorúbban vagy részletesebben szabályozhatják a joghatóságukban működő műsorszolgáltatók által továbbított programszolgáltatásokat.

Tekintve, hogy az AVMS-irányelv jelenleg érvényes szabályai közül néhány az egyezmény rendelkezéseinél kevésbé szigorú, az EU-tagállamok között a nemzetközi kötelezettségek terén némi eltérés alakulhat ki attól függően, hogy részesei, vagy nem részesei az

⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2014. április 3-i 2014/40/EU irányelve a tagállamoknak a dohánytermékek és kapcsolódó termékek gyártására, kiszerezésére és értékesítésére vonatkozó törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezései közelítéséről és a 2001/37/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 127., 2014.4.29., 1. o.)

egyezménynek, és ennek megfelelően az egyezményt fogantató EU-tagállamok máshogy juttatják érvényre az AVMS-irányelv szabályait. Ugyanez a helyzet néhány olyan módosítással is, amelyet ez a javaslat tartalmaz, hiszen ezek további olyan szabályokat illesztenek az AVMS-irányelvbe, amelyek az egyezmény előírásainál kevésbé szigorúak.

Az EU kizárólagos illetékességet szerzett arra, hogy AVMS-irányelv hatálya alá tartozó ügyekben nemzetközi egyezményeket kössön. Ha az egyezmény alapján a kötelezettségek változnának, akkor az EU-nak intézkednie kellene.

2. JOGALAP, SZUBSZIDIARITÁS ÉS ARÁNYOSSÁG

• Jogalap

Az AVMS-irányelv az EU-nak arra a hatáskörére épül, amely szerint a belső piacon folytatott szolgáltatási tevékenység szabadsága érdekében jogosult a tagállamok jogszabályait koordinálni (EUMSZ 53. cikk (1) bekezdés és EUMSZ 62. cikk).

• Szubszidiaritás (nem kizárólagos hatáskör esetén)

Az EU egészét lefedő audiovizuális piac mérete különösen az online szegmens bővülése és a televíziós csatornák egyre inkább nemzetközi jellege miatt folyamatosan növekszik. 2013 végére az EU-ban létrejött tv-csatornák száma (a helyi csatornákat és műsorablakokat leszámítva) 5141 volt. Ezek közül közel 1989 célzott meg külföldi piacot (az EU-ban vagy azon kívül). 2013-ban ez az arány elérte a 38%-ot a 2009-ben (a bevezetés évében) jegyzett 28%-hoz képest. A lekérhető videó szolgáltatások területén a tagállamokban elérhető ilyen szolgáltatások közül átlagosan 31% alakult meg egy másik EU-tagállamban (2015). Ez még hangsúlyosabbá teszi az EU szintű intervenció fokozott hozzáadott értékét.

A javaslat mind a szubszidiaritás, mind az arányosság elvének megfelel, hiszen általában minimális szintű harmonizációra és a derogációs és kijátszási mechanizmusok javítására törekszik. Ezáltal a tagállamok figyelembe veheti saját nemzeti körülményeiket. A tagállamok a gyakorlatban szigorúbb szabályokat fogadtak el különösen a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások meghatározása, a nemzeti szabályozó hatóságok felállítása, az európai alkotások népszerűsítése, a kiskorúak védelme és a kereskedelmi közlemények tekintetében.

Tekintve, hogy az AVMS-irányelv minimális szinten harmonizál, a létező szabályokat csak az EU szintjén lehet egyszerűsíteni.

Ami az AVMS-irányelv hatályának a videomegosztó platformokra való kiterjesztését illeti, az uniós jogi aktus gondoskodik arról, hogy a már most is az irányelv hatálya alá tartozó szolgáltatásokra vonatkozó szabályokkal összeegyeztethető szabályok szülessenek. A terület maximális harmonizációja révén lehet elejét venni annak, hogy a nemzeti beavatkozás miatt a jövőben esetleg töredezettség alakuljon ki.

• Arányosság

A javaslat a fent kifejtettek szerint a minimális harmonizációra való törekvés és a kooperációs mechanizmusok révén megfelel az arányosság elvének.

• A jogi aktus típusának megválasztása

A javasolt irányelv a kiskorúak védelme, a gyűlöletbeszéd elleni küzdelem és a kereskedelmi közlemények területén a társszabályozás és különösen az önszabályozás alkalmazását ajánlja.

A legfontosabb érdekeltek vélhetően elfogadják a társszabályozás rendszerét, amely gondoskodik a szabályok hatékony betartatásáról.

3. AZ UTÓLAGOS ÉRTÉKELÉSEK, AZ ÉRDEKELT FELEKKEL FOLYTATOTT KONZULTÁCIÓK ÉS A HATÁSVIZSGÁLATOK EREDMÉNYEI

- **A jelenleg hatályban lévő jogszabályok utólagos értékelése/célravezetőségi vizsgálata**

Végső következtetésként megállapítható, hogy az AVMS-irányelv céljai továbbra is érvényesek. Az értékelés megállapította, hogy a származási ország elve a jogbiztonság révén Európa-szerte hozzájárult az audiovizuális médiaszolgáltatások fejlődéséhez és szabad forgalmához, továbbá a szolgáltatóknál csökkentette a szabályok betartásának költségeit, a fogyasztók számára pedig nagyobb választékot hozott.

A REFIT-értékelés következtetése szerint különösen a származási ország elvének az alkalmazását támogató eljárások tekintetében kínálkozik lehetőség az egyszerűsítésre (azaz egyszerűsödhetnek a szolgáltatók illetőségét meghatározó kritériumok, valamint azok a derogációs és együttműködési eljárások, amelyek konkrét esetekben korlátozzák a vétel és az átjátszás szabadságát). A kereskedelmi közlemények egyes szabályait egyszerűbbé lehet tenni. Néhány egyéb szabály pedig már – különösen a piac változásai és az átalakuló nézői viselkedés átalakulása miatt – nem képes elérni a szakpolitikai célokat. Az irányelv egyszerűsítése felé hat az is, hogy egységessé válnak a kiskorúak védelmének a televíziós műsorszolgáltatásra és a lekérhető szolgáltatásokra érvényes szabályai.

- **Az érdekelt felekkel folytatott konzultációk**

2013-ban a Bizottság Zöld Könyvet⁸ adott ki „Az egységes audiovizuális világ felé: növekedés, alkotómunka, értékek” címen, és felkérést intézett az érdekeltekhez, hogy fejtsek ki véleményüket a média világának változásáról és a határok nélküli internetről, különösen pedig a piaci feltételekről, az interoperabilitásról és az infrastruktúráról, valamint arról, hogy mindez mivel jár az EU szabályaira nézve. A Zöld Könyv eredményeit a visszajelzéseket tartalmazó dokumentum és a Bizottság által 2014 szeptemberében kiadott válaszok vezetői összefoglalója mutatja be⁹.

A Bizottság az AVMS-irányelv folyamatban lévő felülvizsgálatára tekintettel 2015. július 6. és 2015. szeptember 30. között nyilvános konzultációt¹⁰ tartott „Az AVMS-irányelv – A 21. század média-keretrendszere” címen.

A szakpolitikai lehetőségek szempontjából az alábbi főbb eredmények alakultak ki:

- noha az érdekelteknek nem volt sem közös, sem egyértelmű álláspontja a jövőbeli irányokról, az érdekelt felek álláspontja közeledett egymáshoz az irányelv alkalmazási körére vonatkozó szabályok lehetséges változtatásainak szükségességét illetően;
- közeledtek egymáshoz az arra vonatkozó vélemények, hogy biztosítani kell a nemzeti szabályozó hatóságok függetlenségét;

⁸ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/consultation-green-paper-preparing-fully-converged-audiovisual-world-growth-creation-and-values>

⁹ <https://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/publication-summaries-green-paper-replies>

¹⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/public-consultation-directive-201013eu-audiovisual-media-services-avmsd-media-framework-21st>

- minden érdekelt támogatja, hogy a származási ország elvét változatlanul fenn kell tartani; továbbítási kötelezettség/kereshetőség; hozzáférhetőség a fogyatékkal élő személyek számára, a jelentős társadalmi eseményekre, a rövid hírbeszámolókra és a válaszadás jogára vonatkozó szabályok;
- az érdekeltek között nincs egyértelmű egyetértés sem a kereskedelmi közlemények, sem a kiskorúak védelme, sem az európai alkotások népszerűsítése tárgyában.

A véleményüket kifejezők különböző csoportjaiban az alábbi trendek jelentkeztek:

- A műsorszolgáltatási ágazat képviselőinek jelentős hányada követelte, hogy az új szolgáltatásokra vonatkozó szabályok bevezetésével és/vagy a létező szabályok rugalmasabbá tételével jöjjenek létre egyenlő versenyfeltételek.
- A fogyasztói szervezetek a fogyasztók, különösen a védtelen fogyasztók védelme érdekében az AVMS-irányelv szabályainak erősítésére szoltítottak fel.
- Az internetes, telekommunikációs, infokommunikációs (IKT) szakma az innováció fenntartása érdekében az új szabályozástól való tartózkodásra szoltított fel.
- A tartalomszolgáltatók az európai alkotások népszerűsítésére vonatkozó szabályok erősítését szorgalmazták az audiovizuális médiaszolgáltatások minden területén.

- **Szakértői vélemények beszerzése és felhasználása**

A Bizottság az alábbi független szakértők tanácsaira támaszkodott:

- **Más EU intézmények**, különösen az Európai Parlament¹¹, a Tanács¹², az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság¹³ és a Régiók Bizottsága¹⁴ szakpolitikai ajánlásai.
- **Az AVMS-irányelv költségeinek és hasznának felmérése¹⁵**. A tagállamok audiovizuális szabályozó hatóságainak az Európai Bizottság által összehívott akciócsoportja elkészítette egy kérdőív tervezetét, és benyújtotta a tagállamok hatóságainak képviselőjében eljáró Audiovizuális Médiaszolgáltatások Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjához (ERGA¹⁶), a szakma vonatkozó ágazataihoz és a fogyasztói szervezetekhez. A kérdőívet 2015 május-júniusában küldik ki. Kérdéseket tartalmazott az AVMS-irányelv egyes szabályainak hasznosságáról és negatívumairól, és az arra vonatkozó szám adatok gyűjtésére irányult, hogy az

¹¹ Az Európai Parlament által elfogadott három saját kezdeményezésű beszámoló. A) A 2015. januári (még elfogadás előtt álló) „A digitális egységes piaci intézkedéscsomag megvalósításáról” (2015/2147(INI)); B) A 2013. júliusi „Csatlakoztatott televízió” c. beszámoló (Előadó: Petra Kammerevert, EP képviselő (S&D, DE)), amely felhívást intéz a Bizottsághoz, hogy értékelje, milyen mértékben szükséges az AVMS-irányelv felülvizsgálata, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2013-0329&language=EN&ring=A7-2013-0212>; C) A 2014. márciusi „Az egységes audiovizuális világ felé” c. beszámoló (Előadó: Sabine Verheyen EP képviselő (EPP, DE)), amely az AVMS-irányelv felülvizsgálatát szorgalmazza, <http://www.europarl.europa.eu/sides/getDoc.do?type=TA&reference=P7-TA-2014-0232&language=EN&ring=A7-2014-0057>.

¹² A közelmúltban, az EU 2014-es olasz elnöksége alatt elfogadott tanácsi következtetések, amelyek arra hívják fel a Bizottságot, hogy „Az AVMS-irányelv felülvizsgálatának gyakorlati részét sürgősen készítse el tekintettel arra, hogy a digitális átállás miatt gyors technológiai és piaci változások keletkeztek, és a felülvizsgálat eredménye alapján a lehető leghamarabb nyújtson be megfelelő javaslatot az irányelv felülvizsgálatára, figyelembe véve a szubszidiaritás elvét.” http://www.consilium.europa.eu/uedocs/cms_data/docs/pressdata/en/educ/145950.pdf

¹³ Az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság által „Az egységes audiovizuális világ felé: növekedés, alkotómunka, értékek” c. zöld könyvről 2013 szeptemberében elfogadott vélemény <http://www.eesc.europa.eu/?i=portal.en.ten-opinions.28469>

¹⁴ 2015. október 12–14-i plenáris ülésén a Régiók Bizottsága saját kezdeményezésű véleményt fogadott el az „Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv felülvizsgálatáról” – webcím megjelenése később várható

¹⁵ Mivel a kapott adatok többsége bizalmas jellegű, azokat összesített és anonim formában használták fel a hatásvizsgálatban és a REFIT-értékelésben. Ugyanezen okból a válaszokat sem tették közzé.

¹⁶ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/commission-decision-establishing-european-regulators-group-audiovisual-media-services>

irányelv betartásának következtében mekkora éves árbevétel illetve közvetlen és közvetett költség keletkezik. Az alábbiakra vonatkozó jogszabályokat érintette:

1. Kereskedelmi közlemények
2. Európai alkotások
3. A kiskorúak védelme
4. A származási ország elve

A mennyiségre vonatkozó kérdések esetében a referencia-időszak 2010–2014 volt.

A felmérésre 107 válasz érkezett: 40 a kereskedelmi (38%), 20 a közszolgálati (19 %) műsorszolgáltatóktól, 18 a lekérhető videók szolgáltatóitól (17 %), 12 a kiskorúak védelmével foglalkozó nemzeti szövetségektől (12 %), 10 a független producereket képviselő nemzeti szövetségektől (10 %) és további 4 a fogyasztói szövetségektől (4 %). A felmérésben egy műsorszolgáltatókat képviselő szövetség és egy reklámhelyet értékesítő ügynökségeket (sales house) képviselő szövetség is részt vett. A válaszadók 19 tagországban vannak bejegyezve.

- **Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának (ERGA) tanulmányai és véleménye** 2015. évi munkaprogramjában az ERGA azt vállalta, hogy a következő négy főbb témában fog elemzést és beszámolót készíteni: az audiovizuális szabályozó hatóságok függetlensége; a joghatóság kérdése az egységesülő audiovizuális világban; a kiskorúak védelme az egységesülő környezetben; és a területi hatáskör kérdésének megoldása az EU kontextusában. Az egyes témákkal ERGA-tagokból álló alcsoportok foglalkoztak. Az első három beszámoló elfogadására (az ERGA-ügyrend 11. cikke értelmében) írásos eljárással 2015 decemberében került sor. A területi hatáskörrel szóló jelentés elfogadása 2016 során várható.
- Az alkoholreklámoknak való kitettséggel, az online marketing gyermekekre gyakorolt hatásával, az audiovizuális szabályozó függetlenségével, az ön- és társszabályozással és a szabványosítással foglalkozó **független tanulmányok**¹⁷:
  - **Tanulmány az alkoholreklámnak való kitettségről** annak felmérésére, hogy az alkoholos italt reklámozó audiovizuális kereskedelmi közleményekre vonatkozó szabályok alapján a kiskorúak valóban részesülnek-e az előírt védelemben¹⁸.
  - **Tanulmány a marketingnek a gyermekek viselkedésére a közösségi médián, az online játékokon és a mobil alkalmazásokon keresztül gyakorolt hatásáról.** A végleges jelentést 2016 márciusában teszik közzé¹⁹.
  - **Az audiovizuális szabályozó hatóságok függetlenségével foglalkozó tanulmány,** amely a korábban ugyanezzel a témával foglalkozó vizsgálat eredményeit frissíti. Beszámol arról, hogy a tagállamokban és a tagjelölt országokban a közelmúltban az audiovizuális médiaszolgáltatásokat

¹⁷ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:212396-2015:TEXT:EN:HTML&ticket=ST-1292379-SKem8OGQ1reJn1IxAZqVGSzP2zjXhYuZOoStsF8rBu0ZCOZKgO05NbMy9k6hOrTzIimWUTdcKGfvm49lhwu7y5m-Jj71zxYb8yr5J3R6eCTiGK-TqeQixAzhASPqjbmnf8X5hXPzlpWbUx9btUwoJzMau>

¹⁸ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-exposure-minors-alcohol-advertising-tv-and-online-services>

¹⁹

http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

szabályozó testületekkel kapcsolatosan milyen változások és fejlemények jelentkeztek. A végleges jelentés 2015. december 8-án jelent meg²⁰.

- **Az önszabályozásról készített tanulmány** több tagállamra kiterjedően áttekinti az önszabályozás létező megközelítéseit, és igyekszik tényszerű tájékoztatást adni a létező rendszerekről és eredményességük fontos aspektusairól. A végleges jelentés közzététele 2016 második negyedévében várható.
- **Négy tanulmány a felmérésről és adatgyűjtésről**, az EAC-22-201 sz. keretszerződésben²¹ megrendelt azon **hatásvizsgálat** támogatására, amely az AVMS-irányelvre vonatkozó esetleges új előterjesztésről készül. Ezek a következőkre terjednek ki: kereskedelmi közlemények, kiskorúak védelme, kulturális sokszínűség és a média szabadsága / közérdek, valamint a fogyatékkal élő személyek hozzáférése. A tanulmányok végleges jelentésének tervezete 2016 második negyedévében kerül a Bizottság elé.
- **Az Európai Audiovizuális Megfigyelő Intézet két tanulmánya** („Tanulmány az audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv (AVMS-irányelv) adatairól és tájékoztatás annak költségeiről és hasznáról”²² és „Lekérhető piacok az Európai Unióban – 2014. és 2015. évi fejlemények”²³), amely a PN/2011-27/A6 keretszerződés alapján készült. A két tanulmány témái:
  1. a közönség mérése;
  2. online reklám az EU-ban;
  3. a lekérhető videók előfizetési piaca az EU-ban 2014-ben;
  4. a filmek jelentősége a lekérhető szolgáltatásokban,
  5. az európai fikciós alkotások aránya tv-csatornák mintáján vizsgálva;
  6. lekérhető audiovizuális szolgáltatások, ideértve az eredeti műsorokból fakadó bevételt és a létrehozásukra fordított beruházást;
  7. lineáris audiovizuális szolgáltatások, ideértve ideértve az eredeti műsorokból fakadó bevételt és a létrehozásukra fordított beruházást;

- **Hatásvizsgálat**

A hatásvizsgálat vezetői összefoglalója és a Szabályozói Ellenőrzési Testület véleménye a Bizottság honlapján érhető el: XXX

Az alábbi lehetőségek vizsgálata történt meg (az előnyben részesített lehetőséget minden fejezetben kiemeljük):

8. Lehetőségek annak a problémának kezelésére, hogy a videomegosztó platformokon nem kielégítő a kiskorúak és a fogyasztók védelme

Az A. lehetőség az önszabályozást ösztönzi annak érdekében, hogy a kiskorúak és a fogyasztók a videomegosztó platformokon nagyobb védelemben részesüljenek

---

²⁰ <http://ec.europa.eu/digital-agenda/en/news/study-audiovisual-media-services>

²¹ <http://ted.europa.eu/udl?uri=TED:NOTICE:279501-2014:TEXT:EN:HTML>

²² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/study-data-and-information-costs-and-benefits-audiovisual-media-service-directive-avmsd>

²³ <https://ec.europa.eu/digital-single-market/en/news/demand-audiovisual-markets-european-union-smart-20120028>

A B. lehetőség társszabályozás révén megvalósítandó gondossági kötelmet ír elő a videomegosztó platformok számára a kiskorúak védelmére és a gyűlöletbeszédtől való megóvására.

9. Az egyenlő versenyfeltételek biztosítására és a belső piac gyengeségének kezelésére alkalmas lehetőségek

a) Az európai alkotások népszerűsítése

Az A. lehetőség nagyobb rugalmasságot biztosít mind a televíziós műsorszolgáltatás, mind a lekérhető szolgáltatások számára a tekintetben, hogyan teljesítik az európai alkotások promóciójára nézve előírt kötelezettségeiket.

A B. lehetőség a televíziós műsorszolgáltatás helyzetén nem változtat, és a lekérhető szolgáltatások nyújtóira vonatkozóan szigorúbb szabályokat állít fel.

b) A kiskorúak védelme a lekérhető szolgáltatásokban

Az A. lehetőség a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások terén nagyobb fokú védelemben részesíti a kiskorúakat, egyszerűsíti a káros tartalom fogalmi meghatározását, és a tartalom jelölését illetően társszabályozásra ösztönöz.

c) A származási ország elve

Az A. lehetőség a joghatóságra vonatkozó szabályokat és az együttműködés eljárásait egyszerűsíti és javítja.

d) A szabályozók függetlensége

Az A. lehetőség előírja, hogy a tagállamokban legyen független szabályozó hatóság, és néhány kötelezettséget állapít meg e hatóságok függetlenségének és eredményességének érdekében. Az ERGA koordinációs és tanácsadói szerepe erősödik és beépül az AVMS-irányelvbe.

10. Lehetőség a kereskedelmi közleményekre vonatkozó, a célnak már nem megfelelő szabályok problémájának kezelésére

Az A. lehetőség rugalmasabbá tesz egyes, az audiovizuális kereskedelmi közleményekre vonatkozó szabályokat.

Az előnyben részesített lehetőségek kombinációja hozza vélhetően leginkább egyensúlyba a jelenlegi szabályozás rugalmassá tételének igényét a fogyasztók védelméről való gondoskodással.

Egyrészt a szakma számára a kereskedelmi közlemények előnyösebb mennyiségi szabályai alakulnak ki. A származási ország elvének fokozott hatékonysága és a szabályozó hatóságok függetlenségének követelménye folytán javul az audiovizuális vállalkozások működésének üzleti környezete.

Másrészt a fogyasztó is garantáltan magasabb szintű védelemben részesül, hiszen az AVMS-irányelv hatálya korlátozott mértékben ki fog terjedni a videomegosztó platformokra is, és a kiskorúak védelme területén erőteljesebb szabályok vonatkoznak majd a lekérhető szolgáltatásokra. A fogyasztó számára előnyös lesz továbbá, hogy a lekérhető szolgáltatásokon belül nagyobb hozzáférést kap az európai alkotásokhoz.

Azáltal, hogy a megvalósítás lehetséges útjaként az ön- és/vagy a társszabályozást jelöli meg (alkalmazás köre, tájékoztatás a káros tartalomról), az összes lehetőség értelemeszerűen figyelembe veszi, hogy a szakma rugalmasságot igényel.

A lehetőségek többsége kiegészíti egymást. Például a hatóságok függetlenségének messzemenő jelentősége lesz abban az esetben, ha a tagállamok a videomegosztó platformokra vonatkozó új szabályok alkalmazását rájuk bízják. Emellett az audiovizuális médiaszolgáltatóknál a reklámokra vonatkozó mennyiségi szabályok rugalmasabbá válása folytán termelődő esetleges bevételi többlet lehetőséget teremt arra, hogy nagyobb mértékben járuljanak hozzá az európai alkotások gyártásához.

A lehetőségek kombinációja révén egyenlőbb versenyfeltételek közé kerülnek az audiovizuális média különböző piaci szereplői. Ez például azért valósul meg, hogy a lekérhető szolgáltatásokra és a videomegosztó platformokra vonatkozó egyes fogyasztóvédelmi vagy az európai alkotások népszerűsítésére vonatkozó szabályok szigorúbbá válnak, a televíziós műsorszolgáltatás pedig nagyobb rugalmassághoz jut a kereskedelmi közlemények területén.

- **Célravezető szabályozás és egyszerűsítés**

Az *utólagos* értékelés szerint a kereskedelmi közlemények területén nagyobb rugalmasságot lehet biztosítani, különösen a televíziós műsorszolgáltatás számára.

Átalakult a televíziós műsorszolgáltatás piaca, és az audiovizuális kereskedelmi közleményekre vonatkozóan nagyobb rugalmasságra van szükség, különös tekintettel a lineáris audiovizuális szolgáltatások, a termékmegjelenítés és a szponzorálás területén érvényes mennyiségi szabályokra. Az új, például reklámot nem tartalmazó szolgáltatások megjelenése folytán az alternatív kínálatra könnyen átállni képes nézők nagyobb választékkal szembesülnek. A termékmegjelenítésben megvan a lehetőség arra, hogy a médiaszolgáltatók számára jelentős többletbevételt termeljen. A szabályozási keretet hozzá kell igazítani az új körülményekhez, ezért a műsorszolgáltatásra vonatkozó szabályokat rugalmasabbá kell tenni. Ennek alapján a javaslat (bizonyos feltételek mellett) megengedi a termékmegjelenítést, és a mennyiségi szabályok területén nagyobb fokú rugalmasságot vezet be. Ugyanakkor a javaslat figyelembe veszi a termékmegjelenítés gyermekekre gyakorolt hatásáról rendelkezésre álló bizonyítékokat²⁴ is, és ezért továbbra is korlátozza a gyermekek ilyen tartalomnak való kitettségét.

A szolgáltatóknál esetleg keletkező megtakarítás mértéke csekély. A reklámok ütemezése alapvető tényező a műsorszolgáltatás műsorának összeállításán belül, és az AVMS-irányelv által előírt mennyiségi szabályok csak kis részt képviselnek a televízióknak a nézettség és a bevételek optimalizálását célzó műsorütemezési stratégiáján belül figyelembe vett számos paraméter sorában. A műsorok összeállítása során a műsorszolgáltatónál felmerülő költségek, például az informatika költségei a „szokásos üzletmenethez” tartoznak, azaz az AVMS-irányelvtől függetlenül is felmerülnének.

A nemzeti hatóságoknál sem jelentkezne adminisztrációs többletköltség. Jelenleg a hatóságoknál **a televíziós reklámokra vonatkozó óránkénti 20%-os korláttal** kapcsolatosan folyó monitoring és végrehajtó tevékenység mintegy 1 millió euróba kerül²⁵. A termékmegjelenítési és szponzorálási szabályok folytán felmerülő költségek rendre mintegy

²⁴ Tanulmány a marketingnek a gyermekek viselkedésére a közösségi médián, az online játékokon és a mobil alkalmazásokon keresztül gyakorolt hatásáról, Európai Bizottság: http://ec.europa.eu/consumers/consumer_evidence/behavioural_research/impact_media_marketing_study/index_en.htm

²⁵ Tanulmány az AVMS-irányelv alapján a reklámszabályok betartásának figyelemmel kíséréséhez szükséges keret meghatározásáról: az EU-ban bejegyzett egy lineáris szolgáltató figyelemmel kísérésének folyó átlagos (vásárlóerő-paritással korrigált) értéke alapján, amelynek a kiszámítása 7 tagállam hatósági költségeinek olyan mintáján történt, amely a mennyiségi szabályok figyelemmel kísérésével és végrehajtásával járó hatósági feladatok ellátásának különböző megközelítéseire nézve reprezentatívnak tekinthető. Feltételeztük továbbá, hogy a hatóságok ellenőrző tevékenységüket azokra a lineáris szolgáltatásokra koncentrálják, amelyek nézettsége 0,5%-nál nagyobb.

2,2 millió, illetve 2,1 millió eurót tesznek ki évente az EU szintjén²⁶. Mivel ezeknek a költségeknek egy jelentős hányada szubjektív kritériumok alkalmazása folytán, például az termékmegjelenítés indokolatlan előtérbe kerülése miatt merül fel, a hatóságnál biztosan csökkenni fognak a folyó költségek. Ezeket a megtakarításokat azonban nem lehet pontosan meghatározni.

A kis és közepes méretű vállalkozásokra (kkv-k) valamint a mikrovállalkozásokra nézve a javaslat kilátásba helyezi az európai alkotások népszerűsítésére vonatkozó rendelkezések esetében a felmentés lehetőségét. A tagállamok ténylegesen jogosulttá válnának arra, hogy a tematikus, illetve a kis nézettségű audiovizuális médiaszolgáltatások számára kivételeket vezessenek be.

A fogyasztók, többek között a kiskorúak védelméről szóló rendelkezések területén a javaslat nem számol a kkv-k és a mikrovállalkozások számára nyújtható felmentéssel, mert e védelem különösen fontos értékeket érint.

- **Alapjogok**

A javaslat az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapjogokat és elveket is maradéktalanul figyelembe veszi, különösen a magán- és családi élet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogot (7. és 8. cikk), a szólás- és tájékoztatói szabadságot (11. cikk), a vállalkozás szabadságát (16. cikk) és a megkülönböztetés tilalmát (21. cikk), a gyermek jogait (24. cikk) valamint a hatékony jogorvoslathoz és a tisztességes eljáráshoz való jogot (47. cikk).

4. KÖLTSÉGVETÉSI VONZATOK

A javaslat nincs hatással az uniós költségvetésre.

5. EGYÉB ELEMEEK

- **Végrehajtási tervek, valamint a nyomon követés, az értékelés és a jelentéstétel szabályai**

A megvalósítás figyelemmel kísérését a Bizottság a továbbiakban az alábbiak alapján biztosítja:

- A Bizottság által az irányelv teljes egészének alkalmazásáról készített jelentés, amely először az irányelv elfogadása után két évvel, majd azután háromévente készül el;
- Az európai alkotások népszerűsítésére vonatkozó rendelkezések alkalmazásáról két évente készített beszámolók (a televíziós műsorszolgáltatásról és a lekérhető szolgáltatásokról);
- A videomegosztó platformokra vonatkozó rendelkezések megvalósításának figyelemmel kísérése az átültetés után lefolytatott független tanulmány alapján;
- A tartalom jelölésére vonatkozó rendelkezések végrehajtásának kísérése a kiskorúak védelme érdekében.

- **Magyarozó dokumentumok (irányelvek esetén)**

n/a

---

²⁶ Tanulmány az AVMS-irányelv alapján a reklámszabályok betartásának figyelemmel kíséréséhez szükséges keret meghatározásáról

- **A javaslat egyes rendelkezéseinek részletes magyarázata**

A javaslat fenntartja és azzal erősíti a származási ország elvét a médiaszolgáltatókra nézve, hogy egyszerűbb szabályokat vezet be a joghatósággal rendelkező ország meghatározására, és a kivételek esetén javítja a derogációs mechanizmusokat.

A módosított irányelv továbbra is a minimális harmonizációra épül. Ugyanakkor az audiovizuális szabályozó hatóságok függetlenségének erősítése révén nagyobb mértékű harmonizációra is törekszik. Ez egy fontos újdonság tekintettel arra a központi szerepre, amelyet az audiovizuális szabályozó hatóságok a belső piac alakítása és megőrzése terén játszanak. Ezen felül a média pluralizmusának biztosítása szempontjából is különösen fontos. A javaslat azzal erősíti az Audiovizuális Médiaszolgáltatókat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának (ERGA) a szerepét, hogy több feladatot ír elő a számára arra vonatkozóan, hogy a Bizottságnak tanácsokat adjon és támogatást nyújtson az irányelv minden tagállamban való következetes végrehajtásához. Ebből következik, hogy az Audiovizuális Médiaszolgáltatókat Szabályozó Hatósági Európai Csoportját létrehozó 2014. február 3-án kelt bizottsági határozatot az irányelv hatálybalépésekor hatályon kívül kell helyezni.

Kikerül a jelenlegi irányelvből a 7. cikk, mert a javasolt európai akadálymentesítési intézkedéscsomag eleve szigorúbb közös szabályokat ró a médiaszolgáltatókra.

A kiskorúak védelme kérdésében a módosított irányelv gondoskodik a televíziós műsorszolgáltatásra és a lekérhető szolgáltatásokra vonatkozó szabályok összehangolásáról. A 12. cikk előírja, hogy az olyan programot, amely a kiskorú fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésére nézve káros lehet, csak olyan módon lehet elérhetővé tenni, hogy kiskorú normális esetben ne hallja vagy lássa. Ez egyaránt érvényes a televízióban sugárzott és a lekérhető média szolgáltatója által szolgáltatott műsorra. Az összehangolásra tekintettel kikerül a jogszabályból a hatályban lévő irányelv 27. cikke (amely kizárólag a televíziós műsorszolgáltatásra vonatkozik).

A módosított irányelv azzal gondoskodik arról, hogy az európai alkotások népszerűsítése tárgyában a versenyfeltételek kiegyenlítettebbek legyenek, hogy a lekérhető szolgáltatások számára előírja, hogy műsorkatalógusukban legalább 20%-ot tartsanak fenn európai alkotások számára, és biztosítsanak megfelelő hangsúlyt ezeknek a műveknek (13. cikk). A 13. cikk emellett arra is feljogosítja a tagállamokat, hogy kötelező pénzügyi hozzájárulást (közvetlen befektetést vagy a nemzeti filmalapnak címzett lefölözést) írjanak elő a joghatóságukban lekérhető médiát szolgáltatók számára és – bizonyos feltételek között – az olyan szolgáltatók számára is, akik más tagállamban vannak ugyan bejegyezve, de célközönségük az adott nemzeti nézőközönség. A jelentéktelen piaci jelenléttel rendelkező társaságokra nem vonatkoznának ezek az előírások, nehogy az európai alkotások ösztönzésének kötelezettsége aláássa a piac fejlődését, és megakadályozza az új szereplők piacra lépését. Különösen az alacsony forgalmú társaságok tartoznak ebbe a kategóriába.

A javaslat a versenyképesség és a fogyasztóvédelem között egyrészt azzal teremti meg az egyensúlyt, hogy a termékmegjelenítés és a szponzorálás tekintetében az összes audiovizuális médiaszolgáltatás számára nagyobb rugalmasságot biztosít, a televíziós médiaszolgáltatás rugalmasságát pedig fokozza. Az óraban meghatározott korlátot a 7:00 és a 23:00 óra közötti időszakra értendő napi 20% százalékos reklámkorlát váltja fel (23. cikk). A tévéfilmeket, filmszínházban történő bemutatásra szánt alkotásokat és a hírműsorokat gyakrabban is meg lehetne szakítani (20. cikk), és a reklám elkülönített bejátszására is lenne lehetőség (19. cikk). Másrészt a jövőbeli irányelv szigorúbb rendelkezésekkel, szükség esetén uniós szintű magatartási kódex létrehozásának ösztönzésével védi a kiskorút az olyan nem megfelelő

audiovizuális kereskedelmi közleményektől, amelyek magas zsír- só- vagy cukortartalmú ételre vagy alkoholtartalmú italra vonatkoznak. (9. cikk (2) és (4) bekezdése).

További új elem, hogy az irányelv javasolt hatálya immár bizonyos tekintetben kiterjed a videomegosztóplatform-szolgáltatásokra, amelyeknek nincs szerkesztői felelőssége az általuk tárolt tartalom tekintetében, de amelyek különféle módokon rendszerezik e tartalmat.

A módosított irányelv előírásai szerint a tagállamok kötelesek lennének a felelősségi körükön belül gondoskodni arról, hogy a videomegosztó platformok szolgáltatói – lehetőleg társszabályozás révén – léptessenek életbe olyan intézkedéseket, amelyek megfelelően védik i. a kiskorút a káros tartalomtól; és ii. az összes polgárt az erőszakra és a gyűlöletre való uszítástól. A javaslat megfogalmazza, hogy ezeknek az intézkedéseknek konkrét esetben milyen következménye lehet. Ez a rendszer összhangban állna az EKD 14. cikkének előírásával, amely a tárhelyszolgáltatókat mentesíti a felelősség alól, már amennyiben azt a rendelkezést egy konkrét esetre alkalmazni lehet, mert ezek a kötelezettségek a szolgáltatónak a szervezeti szférában meglévő felelősségére vonatkoznak, és nem keletkeztetnek felelősséget konkrétan a platformon tárolt jogellenes tartalomért.

A tagállamok az EKD szabályait továbbra is kötelesek betartani. Ezért a tagállamok nem lennének jogosultak arra, hogy a szolgáltatók számára a tartalom nyomon követését vagy a tényfeltárásban való aktív részvételt általános kötelezettségként előírják, ám nem lenne kizárva a konkrét esetekre vonatkozó nyomon követési kötelezettségek előírása (EKD 15. cikk).

A tagállamok nem lennének jogosultak arra, hogy a videomegosztó platform joghatóságuk alá tartozó szolgáltatóját a módosított irányelvben rendelt intézkedéseknél szigorúbbak alkalmazására kötelezzék. Mindez nem korlátozza a tagállamokat abban, hogy a 2000/31/EK irányelv alapján a platformokon tárolt illegális tartalommal kapcsolatosan intézkedéseket tegyenek.

Nem korlátozza továbbá ez a 2011/93/EU irányelv 25. cikke alkalmazását sem, amely azt írja elő a tagállamok számára, hogy járjanak el a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy elosztó honlapokkal szemben. Ez az irányelv konkrétan arról rendelkezik, hogy a tagállamoknak jogában áll a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy elosztó honlapot a területükön lévő internetfelhasználók számára intézkedések révén elérhetetlenné tenni, ám ilyen intézkedést csak az átláthatóság, szükségesség és arányosság szabályainak betartása mellett és a jogorvoslathoz való jogot biztosítva hozhatnak.

Az információs társadalommal összefüggően más tagállamból nyújtott szolgáltatásokra nézve az EKD a származási ország elvét rögzíti, amely alól több kivételt is tesz (3. cikk). Ez a rendszer továbbra is érvényben marad a videomegosztó platformokat szolgáltatókra nézve. A javaslat azt igyekszik elérni, hogy ugyanezek a szabályok legyenek érvényesek azokra a szolgáltatókra is, akiknek nincs ugyan valamelyik tagállamban bejegyzett székhelye, de van olyan anyavállalatuk, leányvállalatuk vagy a csoportjukhoz tartozó olyan jogalany, amely rendelkezik ilyen székhellyel.

A Bizottság az ERGA támogatásával igyekezne előmozdítani a magatartási kódexek uniós szintű összehangolását. Emellett a javaslat nemzeti szintű panasz- és jogorvoslati mechanizmust helyez kilátásba.

Javaslat

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS IRÁNYELVE

a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 2010/13/EU irányelvnek a változó piaci körülményekre tekintettel való módosításáról

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 53. cikke (1) bekezdésére és 62. cikkére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében,

mivel:

- (1) 2007-ben a 2007/65/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv²⁷ elfogadásával módosult utoljára a 89/552/EGK tanácsi irányelv²⁸, melyet később az Európai Parlament és a Tanács a 2010/13/EU irányelvben²⁹ kodifikált. Azóta az audiovizuális médiaszolgáltatások piaca jelentős és gyors átalakuláson esett át. A műszaki fejlődés új típusú szolgáltatásokat és felhasználói élményeket tesz lehetővé. Jelentősen megváltoztak különösen a fiatalabb generációk nézői szokásai. Ugyan a fő televíziós képernyő továbbra is fontos eszköze az audiovizuális élmények megosztásának, számos néző állt át egyéb hordozható eszközre, és azon nézi az audiovizuális tartalmat. A hagyományos televíziós tartalom még ma is jelentős hányadot képvisel a naponta a képernyő előtt töltött időből. Azonban egyre nagyobb a jelentősége az új típusú, például a felhasználók által létrehozott tartalomnak, és az új szereplők, többek között a lekérhető videót szolgáltatók és a videomegosztó platformok mára már megvetették a lábukat a piacon.
- (2) 2015. május 6-án a Bizottság elfogadta az „Európai digitális egységes piaci stratégiát”³⁰, amelyben bejelentette a 2010/13/EU irányelv felülvizsgálatát.

²⁷ Az Európai Parlament és a Tanács 2007. december 11-i 2007/65/EK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról szóló 89/552/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 332., 2007.12.18., 27. o.).

²⁸ Az Európai Parlament és a Tanács 1989. október 3-i 89/552/EGK irányelve a tagállamok törvényi, rendeleti vagy közigazgatási intézkedésekben megállapított, televíziós műsorszolgáltató tevékenységre vonatkozó egyes rendelkezéseinek összehangolásáról (HL L 298., 1989.10.17., 23. o.).

²⁹ Az Európai Parlament és a Tanács 2010. március 10-i 2010/13/EU irányelve a tagállamok audiovizuális médiaszolgáltatások nyújtására vonatkozó egyes törvényi, rendeleti vagy közigazgatási rendelkezéseinek összehangolásáról (Audiovizuális médiaszolgáltatásokról szóló irányelv) (HL L 95., 2010.4.15., 1. o.).

³⁰ COM(2015) 192 final.

- (3) A 2010/13/EU irányelv hatályának a jövőben csak azokra a szolgáltatásokra kellene kiterjednie, amelyek elsődleges célként műsorok szolgáltatása révén kívánnak tájékoztatni, szórakoztatni vagy tanítani. Az elsődleges cél követelményét tanácsos lenne abban az esetben is teljesítettnek tekinteni, ha a szolgáltatásnak olyan audiovizuális tartalma és formája van, amely a szolgáltató fő tevékenységétől elválasztható, például online újságoknak olyan, audiovizuális műsorokat vagy felhasználó által előállított videókat bemutató önálló részei, amelyek az újság fő tevékenységétől elválaszthatónak tekinthetők. A közösségi médiaszolgáltatások nem, illetve csak akkor tartoznak az irányelv hatálya alá, ha olyan szolgáltatást nyújtanak, amely megfelel a videomegosztó platform meghatározásának. Egy-egy szolgáltatás az audiovizuális kínálat és a fő tevékenység közötti kapcsolatok alapján minősül pusztán a fő tevékenység elválaszthatatlan kiegészítésének. Maguk a csatornák vagy a szolgáltató szerkesztői felelősségének körébe tartozó bármely egyéb audiovizuális szolgáltatás önmagukban is audiovizuális médiaszolgáltatást testesíthetnek meg, még akkor is, ha azokat a szerkesztői felelősség körébe nem tartozó videomegosztó platform keretében kínálják. Ilyen esetekben a szerkesztői felelősséget viselő szolgáltató dolga, hogy betartsa ennek az irányelvnek a rendelkezéseit.
- (4) Az irányelv eredményes megvalósításának érdekében alapvető, hogy a tagállamok naprakész nyilvántartást vezessenek az audiovizuális média és a videomegosztó platformok joghatóságuk alá tartozó szolgáltatóiról, és ezeket a nyilvántartásokat rendszeresen megosszák illetékes független szabályozó hatóságaikkal és a Bizottsággal. Ezeknek a nyilvántartások tartalmazniuk kell a joghatóság alapjául szolgáló kritériumokra vonatkozó információt.
- (5) A joghatóság megállapításához a 2010/13/EU irányelvben rögzített kritériumok fényében értékelni kell a tényállást. A tényállás ilyen értékelése egymásnak ellentmondó eredményekhez vezethet. A 2010/13/EU irányelv 3. és 4. cikke szerinti együttműködési eljárások alkalmazása során fontos, hogy a Bizottság megállapításait megbízható tényekre alapozhassa. Az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjának (ERGA) ezért tanácsos felhatalmazást kapnia arra, hogy a Bizottság kérése esetén a joghatóságról véleményt nyilvánítson.
- (6) A lineáris és a nem lineáris szolgáltatások esetében azonosaknak kell lenniük a szolgáltatás szabad nyújtását és igénybevételét korlátozó eljárásoknak és feltételeknek.
- (7) A Bizottság az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak címzett „Minőségi jogalkotással javítani az eredményeken – uniós program” c.³¹ közleményében hangsúlyozta, hogy a szakpolitikai megoldások mérlegelése során mind a hatósági eszközöket, mind pedig a Jobb ön- és társszabályozás elvei és a közösségi gyakorlatok³² alapján jól kialakított nem hatósági eszközöket figyelembe fogja venni. Az irányelv által összehangolt területeken kidolgozott több kódex megszerkesztése is jónak bizonyult, összhangban áll a Jobb ön- és társszabályozás javításának elveivel. A jogalkotási védőháló léte jelentős sikertényezőnek tekinthető az ön- vagy társszabályozás révén kialakított kódexek betartásának népszerűsítésében. Legalább ilyen fontos az is, hogy a kódexek konkrét célokat és célkitűzéseket határoznak meg, így lehetőséget kínálnak a kódexek által kitűzött célkitűzések rendszeres, átlátható és független nyomon követésre és értékelésére. Az arányosság fenntartására tekintettel alkalmazott fokozatos szankciókat általában a rendszer kikényszerítésének eredményes eszközeiként tartják nyilván. Az

³¹ COM(2015) 215 final.

³² <https://ec.europa.eu/digital-single-market/communities/better-self-and-co-regulation>

irányelv által összehangolt területeken elfogadott ön- és társszabályozó kódexekben tanácsos ezeket az elveket követni.

- (8) A következetesség valamint a vállalkozások és a tagállami hatóságok biztonsága érdekében a „gyűlöletkeltés” fogalmát a megfelelő mértékben tanácsos összehangolni azzal a meghatározással, amely a Tanács 2008. november 28-án kelt, a rasszizmus és az idegengyűlölet egyes formái és megnyilvánulásai elleni, büntetőjogi eszközökkel történő küzdelemről szóló 2008/913/IB kerethatározatában szerepel, amely szerint a gyűlöletbeszéd „nyilvánosság előtt erőszakra vagy gyűlöletre uszítás”. Ennek magában kell foglalnia az erőszakra vagy gyűlöletre uszítás alapját adó okok összehangolt kezelését.
- (9) Annak érdekében, hogy a néző, így a szülő és a kiskorú is képes lehessen tájékozott döntést hozni arról, milyen tartalmat nézzen, az audiovizuális médiaszolgáltatóknak elegendő tájékoztatást kell nyújtania az olyan tartalomról, amely a kiskorú fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésére káros lehet. Ez például a tartalom megjelölésének olyan rendszerével lehetséges, amely utal a tartalom jellegére. A tartalom megjelölése előállítható szöveges, grafikus vagy akusztikus úton.
- (10) Nemzeti és nemzetközi szinten is léteznek bizonyos széles körben elismert táplálkozási iránymutatások, például a WHO Európai Regionális Irodájának tápanyagprofil-modellje, amelyek célja, hogy a gyermekeket célzó televíziós élelmiszer-reklámokkal összefüggésben a tápanyag-összetételük alapján megkülönböztessék az élelmiszereket. A tagállamokat tanácsos lenne annak biztosítására ösztönözni, hogy az ön- és társszabályozó kódexek hatékonyan csökkentsék a kiskorúak és a gyermekek tekintetében a magas só-, cukor- vagy zsírtartalmú, illetve ezekkel a nemzeti vagy nemzetközi táplálkozási iránymutatásoknak más okból nem megfelelő élelmiszerekre és italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményeknek való kitettséget.
- (11) Arra is tanácsos lenne ösztönözni továbbá a tagállamokat, hogy gondoskodjanak arról, hogy az ön- és társszabályozó kódexek hatékonyan csökkentsék a kiskorúak és a gyermekek alkoholtartalmú italokról szóló kereskedelmi közleményeknek való kitettségét. Uniós és nemzeti szinten is léteznek bizonyos ön- és társszabályozó rendszerek, melyek célja az alkoholos italok felelős forgalmazása, ideértve az audiovizuális kereskedelmi közleményeket is. Ezeket a rendszereket érdemes továbbra is ösztönözni, különös tekintettel azokra, amelyek révén az alkoholos italokról szóló kereskedelmi közlemények a felelős italfogyasztásra vonatkozó üzenettel egészülnek ki.
- (12) Annak érdekében, hogy az Unióban elháruljanak a határokon átívelő szolgáltatások szabad forgalma elől az akadályok, gondoskodni kell különösen a fogyasztók és a közegészség védelmét célzó ön- és társszabályozó intézkedések eredményességéről. A jól érvényesített és nyomon követett uniós szintű magatartási kódexek jó eszköznek bizonyulhatnak egy következetesebb és eredményesebb megközelítés biztosításához.
- (13) Átalakult a televíziós műsorszolgáltatás piaca, és az audiovizuális kereskedelmi közlemények területén nagyobb rugalmasságra van szükség, különös tekintettel a lineáris audiovizuális szolgáltatások, a termékmegjelenítés és a szponzorálás területén érvényes mennyiségi szabályokra. Az új, például reklámot nem tartalmazó szolgáltatások megjelenése folytán az alternatív kínálatra könnyen átállni képes nézők nagyobb választékkal szembesülnek.

- (14) Az audiovizuális médiaszolgáltatások, műsorszámok finanszírozásának lényeges eszköze egy jogi vagy természetes személy nevének, védjegyének, arculatának, tevékenységeinek vagy termékeinek népszerűsítésével járó szponzorálás. Ahhoz, hogy maga a szponzorálás a reklámozók és az audiovizuális médiaszolgáltatók szempontjából értékes reklámozási technikának minősüljön, a támogatói közleményekben népszerűsítő céllal a támogató termékére vagy szolgáltatására vonatkozó utalások jelennek meg, amelyek azonban közvetlenül nem ösztönöznek az adott termék megvásárlására vagy szolgáltatás igénybevételére. A támogatói közleményekben továbbra is világosan tájékoztatni kell a nézőt a szponzori szerződés létezéséről. A támogatott programok tartalmát tilos az audiovizuális médiaszolgáltató szerkesztői függetlenségét kikezdő módon befolyásolni.
- (15) A termékmegjelenítés liberalizációjával nem sikerült az audiovizuális kereskedelmi közlemények e formájának terjedését az elvárt mértékben elérni. Különösen a termékmegjelenítés néhány kivételtől eltekintve érvényes általános tilalma az, amivel nem sikerült jogbiztonságot teremteni az audiovizuális médiaszolgáltatók számára. Ezért minden audiovizuális médiaszolgáltatásban, kivételekkel ugyan, de engedélyezni kell a termékmegjelenítést.
- (16) A termékmegjelenítést nem tanácsos megengedni hírműsorokban, aktuális témákkal foglalkozó műsorokban, fogyasztói ügyekkel foglalkozó műsorokban, vallási műsorokban, illetve azokban a műsorokban, amelyeknek jelentős gyermekközönsége van. Bizonyítékok vannak arra ugyanis, hogy a termékmegjelenítés és a beágyazott reklám befolyásolhatja a gyermek viselkedését, mert a gyermek gyakran képtelen felismerni a kereskedelmi tartalmat. Ezért szükséges a termékmegjelenítés tilalmát fenntartani olyan műsorokban, amelyeknek jelentős gyermekközönsége van. A fogyasztói ügyekkel foglalkozó műsorok a fogyasztónak adnak tanácsot, illetve termékek, szolgáltatások vásárlásáról adnak áttekintést. Ha az ilyen műsorok tartalmazhatnának termékmegjelenítést, az a tőlük a termék vagy a szolgáltatás őszinte és valós ismertetését váró néző szemében elmosná a különbséget a reklám és a szerkesztett tartalom között.
- (17) Gyakorlatban nehezen alkalmazhatónak bizonyult az a szabály, hogy a termék nem kaphat indokolatlanul nagy hangsúlyt. Ráadásul a termékmegjelenítés terjedését is gátolja, mert ez utóbbi alapján véve csak akkor képes értéket teremteni, ha az expozíció valamilyen szinten hangsúlyos. A termékmegjelenítést tartalmazó műsoroknak tehát arra kell törekedniük, hogy világosan tájékoztassák a nézőt a termékmegjelenítés tényéről, és arról is gondoskodniuk kell, hogy az audiovizuális médiaszolgáltató szerkesztői függetlensége ne csorbuljon.
- (18) Az új szolgáltatások számának növekedése folytán a néző szélesebb választékkal szembesül, így a műsorszolgáltatók nagyobb rugalmasságot kapnak arra, hogy reklám- és televíziós vásárlási blokkokat iktassanak be, ha annak a program integritására nincs indokolatlanul káros hatása. Ugyanakkor az európai televíziózás különleges jellegének megőrzése érdekében, továbbra is tanácsos korlátozni a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a televízió céljára készült filmek, valamint egyes, továbbra is védendő műsorkategóriák megszakításának lehetőségét.
- (19) Ugyan az irányelv nem növeli a megengedett reklámidő teljes mennyiségét a 7:00 órától a 23:00 óráig terjedő időszakban, a műsorszolgáltatók számára fontos a nagyobb rugalmasság és az, hogy a reklámozói kereslet és a nézőforgalom maximalizálása érdekében saját maguk tudják eldönteni, mikor jelenítik meg a reklámot. Az óránkénti

korlátot ezért érdemes eltörölni, és tanácsos inkább napi 20% százalékos reklámkorlátot bevezetni a 7:00 és 23:00 óra közötti időszakra.

- (20) Számos műsorszolgáltató nagyobb médiacsoport tagjaként nem csak a saját műsoraival és a közvetlenül e műsorokból eredő kiegészítő termékekkel kapcsolatosan tesz bejelentéseket, hanem az ugyanazon médiacsoporthoz tartozó más gazdálkodó egységek műsoraival is. A műsorszolgáltatóknak az ugyanazon médiacsoporthoz tartozó más gazdálkodó egységek műsoraival szemben bejelentéseire fenntartott adásidőt nem tanácsos beleszámítani a reklámra és televíziós vásárlásra naponta engedélyezett maximális adásidőbe.
- (21) A lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóknak ösztönözniük kell az európai alkotások gyártását és forgalmazását azzal, hogy katalógusaikban biztosítják az ilyen művek arányának egy minimumát, és megfelelő hangsúlyt helyeznek azokra.
- (22) A tagállamoknak képeseknek kell lenniük arra, hogy a területükön letelepedett azon szolgáltatók számára, akik lekérhető szolgáltatásokat nyújtanak, pénzügyi kötelezettségeket írassanak elő az európai alkotásokba irányuló befektetések megfelelő szintjének biztosítása érdekében. E kötelezettségek teljesítése az európai alkotások gyártásához való közvetlen hozzájárulásnak és ilyen alkotásokra vonatkozó jogok megszerzésének a formájában történhet. A tagállamok pénzalapba befizetendő lefoglalást is kivethetnének, amelynek alapja azoknak a lekérhető szolgáltatásoknak a bevétele, amelyeket területükön nyújtanak, vagy amelyek célzottan a területükre irányulnak. A pénzügyi kötelezettségek és a tagállamok eltérő kultúrpolitikája közötti közvetlen kapcsolatra tekintettel az irányelv egyértelművé teszi, hogy a tagállamoknak akkor is jogában áll a lekérhető szolgáltatásokat nyújtók számára ilyen pénzügyi kötelezettséget előírni, ha ezek székhelye egy másik tagállamban található, de szolgáltatásaikkal az adott tagállam területét célozzák meg. Ebben az esetben a pénzügyi kötelezettségek csak az adott tagállam közönségétől befolyt árbevételre kell kivetni.
- (23) Amikor az adott tagállam esetről-esetre megvizsgálja, hogy a valamely másik tagállamban letelepedett lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás az ő területének közönségét célozza-e meg, a tagállam köteles olyan mutatókra hivatkozni, mint például a konkrétan a területének közönségére célzott reklámok és egyéb promóciók, a szolgáltatás fő nyelve vagy pedig olyan tartalom illetve kereskedelmi közlemények megléte, amelyeket kimondottan a fogadó tagállam közönségének szánnak.
- (24) Amikor a tagállam pénzügyi terheket vet ki a lekérhető szolgáltatások nyújtóira, akkor e terheknek megfelelően kell szolgálniuk az európai alkotások ösztönzését, ugyanakkor a terhek kétszeres kivetésének kockázatát el kell kerülni. Erre tekintettel, amikor a szolgáltatás székhelye szerinti tagállam pénzügyi terhet vet ki, figyelembe kell vennie minden olyan pénzügyi terhet, amelyet a megcélzott tagállamok vetnek ki.
- (25) A jelentéktelen piaci jelenléttel rendelkező társaságokra nem vonatkoznának ezek az előírások, nehogy az európai alkotások ösztönzésének kötelezettsége aláássa a piac fejlődését, és megakadályozza az új szereplők piacra lépését. Különösen ilyenek az alacsony forgalmú és alacsony nézettségű társaságok, valamint a 2003/361/EK bizottsági ajánlás³³ szerinti kis- és mikrovállalkozások. Ezenfelül az olyan esetekben sem helyénvaló ilyen követelményeket előírni, amikor – a lekérhető audiovizuális

³³ A Bizottság 2003. május 6-i 2003/361/EK ajánlása a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

médiaszolgáltatások jellegére vagy témájára tekintettel – alkalmazhatatlanok vagy indokolatlanok volnának.

- (26) Különösen azokkal a videomegosztó platformokkal kapcsolatosan jelentkeznek új kihívások, amelyeknek a felhasználói, különösen a kiskorúak egyre több audiovizuális tartalmat tekintenek meg. Ebben az összefüggésben a videomegosztó platformon tárolt káros tartalom és gyűlöletbeszéd egyre inkább aggodalomra ad okot. A kiskorúaknak a káros tartalomtól és az összes polgárnak az erőszakra és a gyűlöletre való uszítástól való védelme érdekében ezekre az ügyekre nézve arányos szabályokat szükséges alkotni.
- (27) Ami a videomegosztó platformokon megvalósuló kereskedelmi közleményeket illeti, ezek egyébként már az Európai Parlament és a Tanács 2005/29/EK irányelvének hatálya alá tartoznak, amely tiltja a vállalkozások és a fogyasztók közötti igazságtalan kereskedelmi gyakorlatot, például az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokban megjelenő félrevezető és az erőszakos gyakorlatokat. A videomegosztó platformon dohányról és a kapcsolódó termékekről megjelenő kereskedelmi közleményekre nézve a jelenleg hatályos tiltásokról az Európai Parlament és a Tanács 2003/33/EK irányelve rendelkezik, míg az e-cigarettára és az utántöltő flakonra vonatkozó tiltásokat az Európai Parlament és a Tanács 2014/40/EK irányelve rögzíti, e két irányelv gondoskodik tehát a fogyasztók megfelelő védelméről. Ezért az ebben az irányelvben lefektetett intézkedések kiegészítik a 2005/29/EK, a 2003/33/EK és a 2014/40/EU irányelv szabályait.
- (28) A videomegosztó platformokon tárolt tartalom jelentős hányada immár a platform szolgáltatójának szerkesztői felelőssége alá tartozik. Csakhogy ezek a szolgáltatók a tartalmat, nevezetesen a műsorszámokat vagy a felhasználók által előállított videókat, rendszerint többek között automatikus eszközökkel vagy algoritmusokkal szervezik. Ezért ezeknek a szolgáltatóknak tanácsos lenne előírni, hogy megfelelő intézkedésekkel gondoskodjanak a védelemről a kiskorúak esetében olyan tartalommal szemben, amely fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésüket károsíthatja, általában a polgárokat pedig részesítsék védelemben az olyan tartalommal szemben, amely a nem, faj, bőrszín, vallás, származás illetve nemzeti vagy etnikai hovatartozás alapján meghatározott személyek csoportjával vagy ilyen csoport valamely tagjával szemben erőszakra vagy gyűlöletre uszít.
- (29) Tekintettel annak a viszonynak a jellegére, amely a szolgáltatót a videomegosztó platformon tárolt tartalomhoz fűzi, ezek a megfelelő intézkedések inkább a tartalom szervezésére, semmint magára a tartalomra irányuljanak. Az irányelvben ezzel kapcsolatosan rögzített előírásokat ezért úgy tanácsos alkalmazni, hogy az Európai Parlament és a Tanács 2000/31/EK irányelve³⁴ 14. cikkének rendelkezései ne sérüljenek, hiszen abban az információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtó egyes szolgáltatók felmentést kapnak a felelősség alól az általuk tárolt illegális információt illetően. A 2000/31/EK 14. cikkének hatálya alá tartozó szolgáltatások nyújtása során a fenti előírásokat úgy kell alkalmazni, hogy az irányelv 15. cikkének a rendelkezése se sérüljenek, amely kizárja az ilyen információ figyelemmel kísérésének illetve az illegális tevékenységre utaló tények vagy körülmények aktív felderítésének általános kötelezettségét, ami azonban nem vonatkozik az egyedi esetek figyelemmel

---

³⁴ Az Európai Parlament és a Tanács 2000. június 8-i 2000/31/EK irányelve a belső piacon az információs társadalommal összefüggő szolgáltatások, különösen az elektronikus kereskedelem egyes jogi vonatkozásairól (HL L 178., 2000.07.17., 1. o.).

kísérésének kötelezettségére, és nem vonatkozik konkrétan a nemzeti hatóságoknak a nemzeti jogszabályok alapján kiadott utasításaira sem.

- (30) Az irányelv szerinti megfelelő intézkedések végrehajtása során az a helyes eljárás, ha a lehető legnagyobb mértékben bevonjuk a videomegosztó platformok szolgáltatóit. Ennek érdekében érdemes ösztönözni a társszabályozást.

Annak érdekében, hogy ehhez a témához az EU teljes területén világos és következetes legyen a hozzáállás, a tagállamokat nem tanácsos feljogosítani arra, hogy a videomegosztó platformok szolgáltatóinak az irányelvben rendelkezett szigorúbb intézkedések megtételét írják elő a kiskorúaknak a káros tartalomtól és az összes polgárnak az erőszakra és a gyűlöletre való uszítástól való védelme érdekében. Ugyanakkor továbbra is legyen lehetősége a tagállamoknak ilyen szigorúbb intézkedéseket fogantatosítani olyan esetben, ha a tartalom illegális, ekkor azonban kötelesek betartani a 2000/31/EK irányelv 14. és 15. cikke rendelkezéseit, és legyen lehetőségük a tartalommal kapcsolatosan eljárni a gyermekpornográfiát tartalmazó vagy elosztó honlapokkal szemben annak megfelelően, ahogy azt Európai Parlament és a Tanács a 2011/93/EU irányelvének³⁵ 25. cikke előírja és engedélyezi. Emellett a videomegosztó platformok szolgáltatóinak legyen lehetősége továbbra is önkéntes alapon szigorúbb intézkedéseket fogantatosítani.

- (31) Amikor a kiskorúaknak a káros tartalomtól és az összes polgárnak az erőszakra és a gyűlöletre való uszítástól való védelme érdekében az irányelv szerint megfelelő intézkedésekre sor kerül, tanácsos az Európai Unió Alapjogi Chartájában rögzített vonatkozó alapjogokat körültekintően mérlegelni. Ez különösen a magán- és családi élet tiszteletben tartásához és a személyes adatok védelméhez fűződő jogra, a szólás- és tájékoztatói szabadságra, a vállalkozás szabadságához és a megkülönböztetéstől való mentességhez fűződő jogra valamint a gyermek jogaira vonatkozik.
- (32) Az irányelv hatálya alá tartozó videomegosztó platformok szolgáltatói a 2000/31/EK irányelv 2. cikk (a) pontjában meghatározott információs társadalommal összefüggő szolgáltatásokat nyújtják. Ezekre a szolgáltatókra emiatt kiterjednek azok a szabályok, amelyeket ugyanannak az irányelvnek a 3. cikke rögzít a belső piacról, amennyiben a szolgáltató székhelye valamelyik tagállamban van, A kiskorúak és a polgárok védelmét biztosító intézkedések eredményességének megóvása és az egyenlő versenyfeltételek lehetőség szerinti legnagyobb mérvű biztosítása érdekében helyénvaló gondoskodni arról, hogy a tagállamokban székhellyel nem rendelkező videomegosztó platformok szolgáltatóira is ugyanazok a szabályok legyenek érvényesek, mint amelyeket ez az irányelv rögzít, amennyiben ezeknek a szolgáltatóknak van tagállamban székhellyel rendelkező anya- vagy leányvállalata vagy olyan csoporthoz, jogalanyhoz tartoznak amelynek van valamelyik tagállamban székhelye. Ennek érdekében intézkedni kell annak meghatározására, hogy vélelmezhetően melyik tagállamban van e szolgáltatók székhelye. Az itt és a 2000/31/EK irányelvben a székhelyre vonatkozóan rögzített szabályokat alkalmazva a Bizottság kapjon tájékoztatást minden tagállamtól a joghatóságuk alá tartozó szolgáltatókról.
- (33) A tagállamok szabályozó hatóságai csak akkor érhetik el a strukturális függetlenség megfelelő szintjét, ha külön jogalanyként létesültek. A tagállamoknak tehát

³⁵ Az Európai Parlament és a Tanács 2011. december 13-i 2011/93/EU irányelve a gyermekek szexuális bántalmazása, szexuális kizsákmányolása és a gyermekpornográfia elleni küzdelemről, valamint a 2004/68/IB tanácsi kerethatározat felváltásáról (HL L 335., 2011.12.17., 1. o.).

biztosítaniuk kell a nemzeti szabályozó hatóságoknak mind a kormánytól és közjogi intézményektől, mind pedig az ágazattól való függetlenségét, azok határozatai pártatlanságának biztosítása érdekében. A függetlenség e követelménye nem érinti azt a lehetőséget, hogy a tagállamok különböző szektorok – így az audiovizuális és a telekommunikációs ágazat – átfogó felügyeletét végző szabályozó szerveket hozzanak létre. A nemzeti szabályozó hatóságok számára a feladataik ellátásához meg kell adni a szükséges végrehajtási jogköröket és erőforrásokat a személyi állomány, a szakértelem és a pénzügyi eszközök tekintetében. Az ezen irányelv értelmében létrehozott nemzeti szabályozó hatóságok tevékenységeinek biztosítaniuk kell a média pluralizmusát, a kulturális sokszínűséget, a fogyasztók védelme, a belső piac és a tisztességes verseny ösztönzése céljainak tiszteletben tartását.

- (34) A nemzeti szabályozó hatóság határozata által érintett valamennyi fél számára biztosítani kell a jogot arra, hogy az érintett felektől független szervezethez forduljon jogorvoslatért. Ez a testület lehet bíróság. A jogorvoslati eljárás nem sértheti a nemzeti igazságszolgáltatási rendszeren belüli hatáskörmegosztást.
- (35) Annak érdekében, hogy biztosítsa az uniós audiovizuális szabályozási keretrendszernek a valamennyi tagállamban való következetes alkalmazását, a Bizottság 2014. február 3-i bizottsági határozatával³⁶ létrehozta az ERGA-t. Az ERGA szerepe az, hogy a Bizottságnak tanácsot adjon, és segítse a 2010/13/EU irányelv összes tagállamban való következetes végrehajtásának biztosítására irányuló munkáját, megkönnyítse a nemzeti szabályozó hatóságok egymás közötti együttműködését, valamint a nemzeti szabályozó hatóságok és a Bizottság közötti együttműködést.
- (36) Az ERGA pozitívan hozzájárult a következetes szabályozási gyakorlatok kialakításához, és igen magas színvonalú tanácsadást nyújtott a Bizottságnak a végrehajtási kérdésekben. Ez célszerűvé teszi, hogy ez az irányelv hivatalosan elismerje és megerősítse a szerepét. A csoportot ezért ezen irányelv értelmében újra kell alapítani.
- (37) A Bizottságnak lehetőséggel kell rendelkeznie arra vonatkozóan, hogy bármely, az audiovizuális médiaszolgáltatásokat és a videomegosztó platformokat érintő kérdésben kikérje az ERGA véleményét. Az ERGA-nak segítenie kell a Bizottságot szakértelmével és tanácsaival, valamint azzal, hogy elősegíti a bevált gyakorlatok cseréjét. A Bizottságnak különösen a 2010/13/EU irányelv alkalmazására vonatkozóan kell kikérnie az ERGA véleményét, annak érdekében, hogy megkönnyítse az irányelvnek a digitális egységes piacon való egységes végrehajtását. A Bizottság felkérésére az ERGA megadja véleményét többek között a következő témákban: a joghatóság és a kiskorúak védelmének és a gyűlöletbeszédnek a területére vonatkozó uniós magatartási kódexek, valamint a magas zsír- só/nátrium- vagy cukortartalmú élelmiszerekre vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közlemények.
- (38) Ezen irányelv nem érinti annak lehetőségét, hogy a tagállamok kötelezettségeket írjanak elő a közérdekű tartalmak fellelhetőségének és elérhetőségének biztosítására olyan meghatározott közérdekű célkitűzések keretében, mint a médiapluralizmus, a szólásszabadság és a kulturális sokszínűség. Ilyen kötelezettségeket csak annyiban kell előírni, amennyiben szükségesek a tagállamok által az uniós joggal összhangban világosan meghatározott közérdekű célkitűzéseknek való megfeleléshez. E tekintetben a tagállamoknak többek között meg kell vizsgálniuk a piaci erőviszonyok alakulásának eredményével szembeni szabályozói beavatkozás szükségességét. Amennyiben a

³⁶ A Bizottság 2014. február 3-i C(2014) 462 final határozata az audiovizuális médiaszolgáltatások európai szabályozói csoportjának létrehozásáról.

tagállamok fellelhetőségre vonatkozó szabályok bevezetéséről határoznak, csak arányos kötelezettségeket írhatnak elő a vállalkozások számára, jogszerű közpolitikai megfontolások érdekében.

- (39) Ez az irányelv tiszteletben tartja az alapvető jogokat, és szem előtt tartja különösen az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert alapelveket. Ez az irányelv különösen a véleménynyilvánítás szabadságának, a vállalkozás szabadságának, a bírósági felülvizsgálathoz való jognak a teljes mértékű tiszteletben tartását, valamint a gyermekeknek az Európai Unió Alapjogi Chartájában elismert jogai alkalmazásának elősegítését célozza.
- (40) A politikai hírműsorokhoz való hozzáférés joga kulcsfontosságú az információhoz jutás alapvető szabadságának, valamint az unióbeli nézők érdekeinek teljes és megfelelő védelmének a biztosításához. Mivel az audiovizuális médiaszolgáltatások a társadalom és a demokrácia számára egyre növekvő jelentőséggel bírnak, az Unió területén a politikai híreket és műsorszolgáltatást a lehető legnagyobb mértékben és a szerzői jogok sérelme nélkül határokon átnyúlóan elérhetővé kell tenni.
- (41) Ez az irányelv nem érinti a nemzetközi magánjogot, többek között a bíróságok joghatóságára, valamint a szerződéses és a szerződésen kívüli kötelmi viszonyokra alkalmazandó jogszabályokat.
- (42) A tagállamok és a Bizottság magyarázó dokumentumokról szóló 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatának³⁷ megfelelően a tagállamok vállalták, hogy indokolt esetben az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez az irányelv egyes elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszköz megfelelő részei közötti kapcsolatot magyarázó egy vagy több dokumentumot mellékelnek. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó az ilyen dokumentum(ok) megküldését indokoltnak tekinti.
- (43) A 2010/13/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2010/13/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése a következőképpen módosul:

a) az a) pont i. alpontja helyébe a következő szöveg lép:

„i. az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás vagy annak olyan elválasztható része, amelynek elsődleges célja, hogy az adott médiaszolgáltató szerkesztői felelősségének tárgyát képező műsorszámokat tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózaton keresztül a közönséghez eljuttassa. Az ilyen audiovizuális médiaszolgáltatás vagy az ezen cikk e) pontjában meghatározott televíziós műsorszolgáltatás, vagy az ezen cikk g) pontjában meghatározott lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatás;”;

b) a cikk a következő aa) ponttal egészül ki:

„aa) »videomegosztóplatform-szolgáltatás« az Európai Unió működéséről szóló szerződés 56. és 57. cikkében meghatározott olyan szolgáltatás, amely megfelel az alábbi követelményeknek:

³⁷ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

i. a szolgáltatás jelentős mennyiségű olyan műsorszám vagy a felhasználó által előállított videó tárolásával jár, amelyért a videomegosztó platform szolgáltatója nem tartozik szerkesztői felelősséggel;

ii. a tárolt tartalom szervezését a szolgáltatás nyújtója határozza meg többek között automatikus úton vagy algoritmussal, különösen tárhelyszolgáltatás, megjelenítés, megjelölés és sorba rendezés révén;

iii. a szolgáltatás, illetve a szolgáltatás valamely elkülöníthető része azt az elsődleges célt szolgálja, hogy a közönséghez tájékoztatás, szórakoztatás vagy oktatás céljából műsorszámok és felhasználó által előállított videók jussanak el;

iv. a szolgáltatás a 2002/21/EK irányelv 2. cikkének a) pontja értelmében vett elektronikus hírközlő hálózaton keresztül érhető el.”;

c) a b) pont helyébe a következő szöveg lép:

„b) »műsorszám« hangos vagy néma mozgóképek sorozata, amely egy médiaszolgáltató által kialakított műsorrendben vagy műsorkínálatban önálló egységet alkot, ideértve a egész estés filmet, a rövid videót, a sporteseményt, a vígjátékot, a dokumentumfilmet, a gyermekműsort és az eredeti drámát;”;

d) a bekezdés a következő ba) ponttal egészül ki:

„ba) »felhasználó által előállított videó« hangos vagy néma mozgóképek sorozatából álló önálló egység, amelyet egy vagy több felhasználó hoz létre és/vagy tölt fel a videomegosztó platformra;”

(e) a felsorolás a következő da) ponttal egészül ki:

„da) »videomegosztóplatform-szolgáltató« videomegosztóplatform-szolgáltatást nyújtó természetes vagy jogi személy;”;

2. A II. fejezet címe helyébe az alábbi cím lép:

„AZ AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKRÓL SZÓLÓ ÁLTALÁNOS RENDELKEZÉSEK”;

3. A 2. cikk a következőképpen módosul:

a) a (3) bekezdés b) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„b) ha a médiaszolgáltató központi ügyintézésének helye az egyik tagállamban található, de az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos szerkesztői döntéseket egy másik tagállamban hozzák, azt abban a tagállamban kell letelepedettnek tekinteni, amelyikben az audiovizuális médiaszolgáltatással kapcsolatos tevékenységben közreműködő munkaerő többsége működik;”;

b) A rendelet a következő (5a) és (5b) bekezdéssel egészül ki:

„(5a) A tagállamok közlik a Bizottsággal a joghatóságuk alá tartozó audiovizuális médiaszolgáltatók listáját, és a joghatóságukat megalapozó, az(2)–(5) bekezdésben rögzített kritériumokat. Ezután a Bizottságot késedelem nélkül tájékoztatják e lista bármilyen változásáról. A Bizottság gondoskodik róla, hogy az illetékes független szabályozó hatóságok hozzáférjenek ehhez az információhoz.

(5b.) Ha az irányelv 3. és 4. cikkét alkalmazva az érintett tagállamok nem értenek egyet abban, melyiküknek van joghatósága, kötelesek az ügyet indokolatlan késedelem nélkül a Bizottság tudomására hozni. A Bizottság jogosult az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportjától (ERGA) az

ügyben állásfoglalást kérni, melynek határideje a bizottsági kérelem benyújtásától számított tizenöt munkanap. Ha a Bizottság állásfoglalásért az ERGA-hoz fordul, a 3. cikk (5) és a 4. cikk (5) bekezdésben meghatározott határidőket mindaddig fel kell függeszteni, amíg az ERGA állásfoglalását el nem fogadta.”;

4. A 3. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„3. cikk

(1) A tagállamok biztosítják a más tagállamokból származó audiovizuális médiaszolgáltatások vételének szabadságát, és nem korlátozzák területükön azok továbbközvetítését olyan okokból, amelyek az ezen irányelv által összehangolt területekre vonatkoznak.

(2) A tagállamok ideiglenesen eltérhetnek az (1) bekezdés rendelkezéseitől, ha egy másik tagállam joghatósága alá tartozó médiaszolgáltató olyan audiovizuális médiaszolgáltatást nyújt, amely:

a) a 6. vagy a 12. cikket vagy mindkettőt nyilvánvalóan, súlyosan és komolyan megsérti;

b) a közbiztonságot megsérti, vagy a közbiztonság, így a nemzetbiztonság és a honvédelem sérelmével fenyegető súlyos és komoly kockázatot képvisel; vagy

c) a közegészségügyet megsérti, vagy a közegészségügy sérelmével fenyegető súlyos és komoly kockázatot képvisel.

(3) A tagállamok a (2) bekezdést csak akkor alkalmazhatják, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a jelen bekezdés b) pontja szerinti értesítést megelőző 12 hónap alatt a médiaszolgáltató az érintett tagállam álláspontja szerint legalább két ízben megsértette a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontját;

b) az érintett tagállam írásban értesítette a médiaszolgáltatót, azt a tagállamot, amelynek a joghatósága alá a szolgáltató tartozik, valamint a Bizottságot az állítólagos jogsértésről és az általa az állítólagos jogsértés ismételt előfordulása esetén meghozni kívánt intézkedésekről;

c) a szolgáltató felett joghatósággal rendelkező tagállammal és a Bizottsággal folytatott tárgyalásokon nem sikerült az ügyet a b) pont szerint adott értesítéstől számított egy hónapon belül békésen rendezni;

d) a médiaszolgáltatások nyújtója a jelen bekezdés b) pontja szerint adott értesítés után legalább egyszer megsértette a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontját;

e) az értesítő tagállam tiszteletben tartotta az érintett médiaszolgáltató védelemhez való jogát, továbbá különösen lehetőséget adott számára, hogy az állítólagos jogsértésekről és a tagállam által kilátásba helyezett intézkedésekről kifejtse álláspontját. Az értesítő tagállam köteles ezeket a nézeteket a joghatósággal rendelkező tagállam álláspontjával együtt megfelelően figyelembe venni.

A (3) bekezdés a) és d) pontja kizárólag a lineáris szolgáltatásokra nézve alkalmazható.

(4) A tagállam által a (2) és (3) bekezdésre tekintettel hozott intézkedésekről szóló értesítést követő három hónapon belül, továbbá az ERGA véleményének kikérését követően, a Bizottság határozatot hoz arról, hogy az intézkedések megfelelnek-e az

uniós jognak. Ennek az időtartamnak a kezdő időpontja a teljes értesítés kézhezvétele utáni nap. Az értesítés akkor tekinthető teljesnek, ha az annak kézhezvételétől vagy a kért kiegészítő információk átvételétől számított három hónapon belül a Bizottság nem kér további információt.

Ha a Bizottság az értesítést hiányosnak ítéli, köteles az összes hiányzó információ pótlását kérni. A Bizottság köteles a tagállamot a hiánypótlás iránti kérésre adott válasz átvételéről tájékoztatni.

Ha a tagállam a Bizottság által meghatározott határidőre nem vagy hiányosan nyújtja be a kért információt, a Bizottság köteles határozatban kimondani, hogy a tagállam által a (2) bekezdés szerint meghozott intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal. Ha a Bizottság határozata szerint az intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal, a tagállam a tagállam köteles sürgősséggel megszüntetni a kérdéses intézkedéseket.

(5) A (3) és (4) bekezdés nem érinti az érintett médiaszolgáltató felett joghatósággal rendelkező tagállamban a kérdéses jogsértésekkel kapcsolatos bármely eljárás, jogorvoslat vagy szankció alkalmazását.

(6) A tagállamok sürgős esetekben eltérhetnek a (3) bekezdés b) és c) pontjában előírt feltételektől. Ebben az esetben a tagállam az intézkedésekről a lehető legrövidebb időn belül értesíti a Bizottságot és azon tagállamot, amelynek joghatósága alá a médiaszolgáltató tartozik, megjelölve azokat az okokat, amelyek miatt a tagállam az esetet olyan sürgősnek tekinti, hogy emiatt szükségesnek tartja a feltételektől való eltérést.

(7) A tagállam a (6) bekezdésben említett eljáráshoz való lehetőségének sérelme nélkül a Bizottság a lehető legrövidebb időn belül megvizsgálja a közölt intézkedések uniós joggal való összeegyeztethetőségét. Ha arra a következtetésre jut, hogy az intézkedések összeegyeztethetetlenek az uniós joggal, a Bizottság arra kötelezi a tagállamot, hogy tartózkodjon a tervezett intézkedésektől, vagy sürgősen szüntesse meg azokat.

(8) A tagállamok és a Bizottság kötelesek egymással rendszeresen megosztani a (2)–(7) bekezdésben ismertetett eljárással kapcsolatos tapasztalataikat és bevált módszereiket a 29. cikk alapján a kapcsolattartás érdekében létrehozott bizottság és az ERGA keretein belül.”;

5. A 4. cikk a következőképpen módosul:

a) az 1. bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamoknak továbbra is jogukban áll előírni, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók az 5., 6., 6a., 9., 10., 11., 12., 13., 16., 17., 19–26, a 30 és a 30a. cikkben rendelkeztnél részletesebb vagy szigorúbb szabályoknak feleljenek meg, feltéve, hogy e szabályok megfelelnek az uniós jognak.”;

b) a (3) bekezdés az alábbi második albekezdéssel egészül ki az első albekezdés b) pontja után:

„A (2) bekezdés a) és b) pontja alapján korábban intézkedéseket meghozó tagállam bizonyítékokkal igazolja, hogy milyen indokokkal támasztja alá az állítólagos jogsértés megállapítását.”;

(c) a (4) és (5) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A tagállamok a (3) bekezdés alapján csak akkor hozhatnak intézkedéseket, ha az alábbi feltételek teljesülnek:

a) a tagállam értesítette a Bizottságot és azt a tagállamot, amelyben a műsorszolgáltató letelepedett, az ilyen intézkedések meghozatalára irányuló szándékáról, és megindokolta megállapítását;

b) tiszteletben tartotta az érintett műsorszolgáltató védelemhez való jogát, továbbá különösen lehetőséget adott számára, hogy az állítólagos jogsértésekről és az értesítő tagállam által kilátásba helyezett intézkedésekről kifejtse álláspontját.

c) a Bizottság, miután kikérte az ERGA véleményét, úgy határozott, hogy az intézkedések az uniós joggal összeegyeztethetőek, és különösen, hogy a (2) és (3) bekezdés szerint intézkedéseket hozó tagállam megállapításai kellően megalapozottak.

(5) A Bizottság az (4) bekezdés a) pontjában említett értesítéstől számított három hónapon belül határoz. Ennek az időtartamnak a kezdő időpontja a teljes értesítés kézhezvétele utáni nap. A bejelentés akkor tekinthető teljesnek, ha annak kézhezvételétől számított három hónapon belül, vagy a kért kiegészítő információk átvételétől számított két hónapon belül a Bizottság nem kér további információt.

Ha a Bizottság az értesítést hiányosnak ítéli, köteles az összes hiányzó információ pótlását kérni. A Bizottság köteles a tagállamot a hiánypótlás iránti kérésre adott válasz átvételéről tájékoztatni.

Ha a tagállam a Bizottság által meghatározott határidőre nem vagy hiányosan nyújtja be a kért információt, a Bizottság köteles határozatban kimondani, hogy a tagállam által a (3) bekezdés szerint meghozott intézkedések nem egyeztethetők össze az uniós joggal. Ha a Bizottság megállapítja, hogy az intézkedések összeegyeztethetetlenek az uniós joggal, akkor az érintett tagállam köteles tartózkodni a kilátásba helyezett intézkedések meghozatalától.”;

d) a (7) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(7) A tagállamok az ezen irányelv által összehangolt területeken a jogrendszerük által lehetővé tett mértékben ösztönzik a nemzeti szinten elfogadott magatartási kódexek révén létrejövő társszabályozási és önszabályozási rendszereket. Ezeket a kódexeket úgy kell kialakítani, hogy azokat a legfontosabb érdekelték széles körben elfogadják az érintett tagállamokban. A magatartási kódexekben világosan és félreérthetetlenül meg kell jelölni azok célkitűzéseit. A kódexeknek rendelkezniük kell a kitűzött célok rendszeres, átlátható és független nyomon követéséről és értékeléséről. Rendelkezniük kell az eredményes végrehajtásról, így például szükség esetén eredményes és arányos szankciókról.

A kódexek aláírói kötelesek a Bizottság részére benyújtani a 6a. cikk (3), valamint a 9. cikk (2) és (4) bekezdésében említett uniós magatartási kódextervezeteket, és a létező uniós magatartási kódexek módosításait vagy bővítéseit.

A Bizottság felkérheti az ERGA-t, hogy véleményezze az ilyen kódexek tervezeteit, módosításait vagy bővítéseit. A Bizottság jogosult e kódexeket szükség szerint közzé tenni.”;

6. A III. fejezet címe helyébe az alábbi szöveg kerül:

„AZ AUDIOVIZUÁLIS MÉDIASZOLGÁLTATÁSOKRA ALKALMAZANDÓ RENDELKEZÉSEK”;

7. Az 5. cikk d) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„d) a médiaszolgáltatók felett joghatósággal rendelkező tagállam és az illetékes szabályozó hatóságok vagy felügyeleti szervek.”;

8. A 6. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok kötelesek megfelelő eszközök révén elérni, hogy a joghatóságuk alá tartozó médiaszolgáltatók által nyújtott audiovizuális médiaszolgáltatások ne tartalmazzanak nem, faji vagy etnikai származás, vallás vagy meggyőződés, fogyatékoság, életkor vagy szexuális irányultság alapján meghatározott személyek csoportjával vagy ilyen csoport valamely tagjával szemben erőszakra vagy gyűlöletre való uszítást.”;

9. A szöveg a következő 6a. cikkel egészül ki:

„6a. cikk

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az audiovizuális médiaszolgáltatók elégséges információt biztosítsanak a nézőnek az olyan tartalomról, amely károsíthatja a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését. Ennek érdekében a tagállamok olyan jelölési rendszert alkalmazhatnak, amely felhívja a figyelmet az audiovizuális médiaszolgáltatás tartalmának a jellegére.

(2) A jelen cikk végrehajtása érdekében a tagállamoknak ösztönözniük kell a társszabályozást.

(3) A Bizottság és az ERGA arra ösztönzi a médiaszolgáltatókat, hogy az Unióban mindenütt osszák meg egymással a társszabályozási rendszerekre vonatkozó legjobb gyakorlataikat. Indokolt esetben a Bizottságnak elő kell segítenie az uniós magatartási kódexek kidolgozását.”;

10. A 7. cikket el kell hagyni;

11. A 9. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell ön- és társszabályozó magatartási kódexek kidolgozását az olyan élelmiszerekre és italokra vonatkozó, gyermekműsorokat kísérő vagy azokban foglalt, nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közleményeket illetően, amelyek olyan táplálkozási vagy élettani hatással bíró tápanyagokat és egyéb anyagokat tartalmaznak, különösen zsírt, transz-zsírsavakat, só/nátriumot és cukrokat, amelyek túlzott mértékű bevitele a teljes étrendben nem ajánlott.

Az ilyen kódexeknek hatékonyan kell csökkenteniük a kiskorúak kitétségét a magas só, cukor vagy zsírtartalmú, illetve a nemzeti vagy nemzetközi táplálkozási iránymutatásokkal más okból ellentétes élelmiszerekre és italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményekkel szemben. Az ilyen kódexeknek elő kell írniuk, hogy az audiovizuális kereskedelmi közlemények nem hangsúlyozhatják az ilyen élelmiszerek és italok előnyös táplálkozási tulajdonságait.

A Bizottságnak és az ERGA-nak ösztönöznie kell az ön- és társszabályozási rendszerekre vonatkozó bevált gyakorlatok cseréjét a teljes Unióban. Indokolt esetben a Bizottságnak elő kell segítenie az uniós magatartási kódexek kidolgozását.”;

b) a cikk a következő (3) és (4) bekezdéssel egészül ki:

„(3) A tagállamoknak és a Bizottságnak ösztönözniük kell ön- és társszabályozó magatartási kódexek kidolgozását az alkoholtartalmú italokra vonatkozó nem megfelelő audiovizuális kereskedelmi közleményeket illetően. Az ilyen kódexeknek hatékonyan kell csökkenteniük a kiskorúak kitettségét az alkoholtartalmú italokra vonatkozó audiovizuális kereskedelmi közleményekkel szemben.

(4) A Bizottságnak és az ERGA-nak ösztönöznie kell az ön- és társszabályozási rendszerekre vonatkozó bevált gyakorlatok cseréjét a teljes Unióban. Indokolt esetben a Bizottságnak elő kell segítenie az uniós magatartási kódexek kidolgozását.”;

12. a 10. cikk b) pontja helyébe az alábbi szöveg lép:

„b) közvetlenül nem ösztönözhetik áruk vagy szolgáltatások megvásárlását vagy bérlését;”;

13. a 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

(1) A (2), (3) és (4) bekezdés hatálya kizárólag a 2009. december 19-e után készített műsorszámokra terjed ki.

(2) A termékmegjelenítés megengedett minden audiovizuális médiaszolgáltatásban, a hírműsorok, az aktuális témákkal foglalkozó műsorok, a fogyasztói ügyekkel foglalkozó műsorok, a vallási műsorok illetve a gyermekműsorok kivételével.

(3) A termékmegjelenítést tartalmazó műsorszámoknak az alábbi követelménynek meg kell felelniük:

a) tartalmuk és televíziós műsorszolgáltatás esetén műsorrendjük semmilyen körülmények között nem befolyásolható oly módon, hogy ez hatással legyen a médiaszolgáltató felelősségére és szerkesztői függetlenségére;

b) közvetlenül nem ösztönözhetik áruk vagy szolgáltatások megvásárlását vagy bérlését;

c) a nézőket egyértelműen tájékoztatni kell a termékmegjelenítés létéről. A termékmegjelenítést tartalmazó műsorszámot a nézők félrevezetésének elkerülése érdekében a megfelelő módon meg kell jelölni a műsorszám elején és végén, valamint akkor, amikor a reklámblokk után a műsorszám folytatódik;

Kivételes esetekben a tagállamok dönthetnek úgy, hogy lemondanak a c) pontban meghatározott követelményekről, de csak akkor, ha a kérdéses műsorszámot nem maga a médiaszolgáltató vagy egy azzal kapcsolatban álló társaság készítette vagy rendelte meg.

(4) A műsorszámok semmilyen esetben sem tartalmazhatnak az alábbi termékekre vonatkozó termékmegjelenítést:

a) dohánytermék, cigaretta vagy más, olyan vállalkozástól származó termék, amelynek elsődleges tevékenysége cigaretta vagy egyéb dohánytermék gyártása vagy értékesítése;

b) olyan gyógyszerkészítmények, illetve gyógykezelések, amelyek vénykötelesek abban a tagállamban, amelynek joghatósága alá a média-szolgáltató tartozik.”;

14. A 12. cikk helyébe az alábbi cikk lép, amely átkerül a III. fejezetbe:

„12. cikk

A tagállamok meghozzák a megfelelő intézkedéseket annak biztosítására, hogy a joghatóságuk alá tartozó audiovizuális médiaszolgáltatók által nyújtott olyan műsorok, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését, csak oly módon legyenek elérhetők, amely biztosítja, hogy a kiskorúak rendes körülmények között ne hallgathassák vagy nézhessék azokat. Ezen intézkedések közé tartozhat a műsorszolgáltatás időpontjának helyes megválasztása, illetve az életkor ellenőrzését szolgáló vagy egyéb technika intézkedések alkalmazása. Az ilyen intézkedéseknek arányosnak kell lenniük a műsorszám potenciális ártalmaival.

A legkárosabb tartalmak esetén, például öncélú erőszak és pornográfia, a legszigorúbb intézkedéseket kell alkalmazni, úgymint titkosítás és hatékony szülői felügyelet.”;

15. a 13. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„13. cikk

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azok a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatók, akik a joghatóságuk alá tartoznak, legalább 20%-ban európai alkotásokat kínáljanak a katalógusukban, továbbá hogy az ilyen művek hangsúlyt kapjanak.

(2) A tagállamok megkövetelhetik azoktól a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó szolgáltatóktól, akik a joghatóságuk alá tartoznak, hogy pénzügyileg járuljanak hozzá az európai alkotások készítéséhez, ideértve a tartalomra vonatkozó közvetlen befektetéseket valamint a nemzeti alapokhoz történő hozzájárulást. A tagállamok megkövetelhetik az ilyen pénzügyi hozzájárulást a lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatásokat nyújtó azon szolgáltatóktól, amelyek az érintett tagállam területén lévő közönséget célozzák meg, de egy másik tagállamban rendelkeznek székhellyel. Ebben az esetben a pénzügyi hozzájárulás alapja csak a megcélzott tagállamban keletkezett bevétel lehet. Amennyiben a szolgáltatás székhelye szerinti tagállam pénzügyi hozzájárulást ír elő, figyelembe kell vennie minden olyan pénzügyi hozzájárulást, amelyet a megcélzott tagállamok vetnek ki. A pénzügyi hozzájárulásnak összhangban kell lennie az uniós joggal, különös tekintettel az állami támogatásokra vonatkozó szabályokra.

(3) A tagállamok legkésőbb [*date – no later than three years after adoption*]-ig, majd azután két évente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak az (1) és (2) bekezdés végrehajtásáról.

(4) A Bizottság a tagállamok által benyújtott információk és egy független vizsgálat alapján jelentést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az (1) és (2) bekezdés alkalmazásáról, és ebben figyelembe veszi a piaci és a technológiai fejlődést, valamint a kulturális sokszínűség célját.

(5) A tagállamok eltekinthetnek az (1) és (2) bekezdésben foglalt követelményektől az alacsony forgalmú vagy alacsony nézettségű szolgáltatók, valamint kis- és mikrovállalkozások esetén. A tagállamok az említett követelményektől azokban az esetekben is eltekinthetnek, amikor azok a tematikus lekérhető audiovizuális médiaszolgáltatások természetéből vagy témájából fakadóan kivitelezhetetlenek vagy indokolatlanok volnának.

16. A 20. cikk (2) bekezdésének első mondata helyébe a következő szöveg lép:

„A televíziós célra készült filmek (a fikciós és nem-fikciós sorozatok, valamint a dokumentumműsorok kivételével), a filmszínházban történő bemutatásra szánt filmalkotások és a hírműsorok közvetítése televíziós reklámmal és/vagy televíziós vásárlással minden egyes, műsorrend szerinti, legalább 20 perc hosszúságú időszakban egyszer szakítható meg.”;

17. a 23. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„23. cikk

(1) A televíziós reklámbejátszások és a televíziós vásárlási bejátszások napi aránya 7:00 és 23:00 óra között nem haladhatja meg a 20 %-ot.

(2) Az (1) bekezdést nem kell alkalmazni:

- a) a műsorszolgáltató által saját műsorszámairól, a közvetlenül ezekből a műsorszámokból származó termékekről vagy az ugyanazon médiacsoporthoz tartozó más cégek műsorszámairól szóló hirdetésekre;
- b) a támogatói közleményekre;
- c) a termékmegjelenítésekre.”;

18. A VIII. fejezetet el kell hagyni;

19. A szöveg a következő IXa. fejezettel egészül ki:

„IXa. FEJEZET

videomegosztóplatform-szolgáltatásokra vonatkozó
RENDELKEZÉSEK

28a. cikk

(1) A 2000/31/EK irányelv 14. és 15. cikke sérelme nélkül, a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a videomegosztóplatform-szolgáltatók meghozzák a megfelelő intézkedéseket az alábbiak érdekében:

- a) a kiskorúak védelme a fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésükre káros tartalmaktól;
- b) minden polgár védelme az olyan tartalomtól, amely a nem, faj, bőrszín, vallás, származás illetve nemzeti vagy etnikai hovatartozás alapján meghatározott személyek csoportjával vagy ilyen csoport valamely tagjával szemben erőszakra vagy gyűlöletre uszít.

(2) Azt, hogy mi minősül megfelelő intézkedésnek az (1) bekezdés értelmében, a kérdéses tartalom jellege, az általa potenciálisan okozott ártalom, a védendő személyek tulajdonságai, illetve a veszélyeztetett jogok és jogos érdekek fényében kell eldönteni, ideértve a videomegosztóplatform-szolgáltatók, a tartalmat létrehozó és/vagy feltöltő felhasználók és a nyilvánosság jogos érdekeit is.

Az intézkedéseknek adott esetben az alábbiakra kell kiterjednie:

- a) a videomegosztó platform szolgáltatója általános szerződési feltételeiben meg kell határozni és alkalmazni kell az (1) bekezdés b) pontjában hivatkozott erőszakra és gyűlöletre való uszítás, illetve a kiskorúak fizikai, szellemi vagy erkölcsi fejlődésére káros tartalmak fogalmát, összhangban a 6. illetve a 12. cikkel;

b) olyan mechanizmusok kialakítása és üzemeltetése, amelyek segítségével a videomegosztó platformok felhasználói bejelenthetik vagy megjelölhetik az érintett videomegosztóplatform-szolgáltató számára a platformján tárolt, az (1) bekezdésben hivatkozott tartalmat;

c) életkor-ellenőrző rendszerek kialakítása és üzemeltetése a videomegosztó platformok felhasználói számára azon tartalmakkal kapcsolatban, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését;

d) olyan rendszerek kialakítása és üzemeltetése, amelyek lehetővé teszik a videomegosztó platformok felhasználói számára az (1) bekezdésben hivatkozott tartalom minősítését;

e) szülői felügyeleti rendszerek biztosítása azon tartalmak tekintetében, amelyek károsíthatják a kiskorúak fizikai, értelmi vagy erkölcsi fejlődését;

f) olyan rendszerek kialakítása és üzemeltetése, amelyek segítségével a videomegosztó platformok visszajelezhetnek a videomegosztó platformok felhasználóinak a (b) pontban hivatkozott bejelentések vagy jelölések nyomán meghozott intézkedésekről.

(3) Az (1) és (2) bekezdésben hivatkozott intézkedések végrehajtása érdekében a tagállamok ösztönzik a 4. cikk (7) bekezdésében hivatkozott társszabályozást.

(4) A tagállamoknak létre kell hozniuk a videomegosztóplatform-szolgáltatók által a (2) és (3) bekezdés szerint meghozott intézkedések megfelelőségének a felméréséhez szükséges mechanizmusokat. E feladat végrehajtásával a tagállamoknak a 30. cikknek megfelelően kijelölt hatóságokat kell megbízniuk.

(5) A tagállamok nem alkalmazhatnak az (1) és (2) bekezdésben hivatkozott intézkedéseknél szigorúbb intézkedéseket a videomegosztóplatform-szolgáltatók tekintetében. A tagállamok nem akadályozhatók meg abban, hogy a jogellenes tartalmakra vonatkozóan szigorúbb intézkedéseket írjanak elő. Ilyen intézkedések elfogadásakor azonban tiszteletben kell tartaniuk az alkalmazandó uniós jogszabályokat, így adott esetben a 2000/31/EK irányelv 14. és 15. cikkében vagy a 2011/93/EU irányelv 25. cikkében meghatározottakat.

(6) A tagállamoknak biztosítaniuk kell olyan panasztételi és jogorvoslati mechanizmusok meglétét, amelyek segítségével a felhasználó és a videomegosztó platform szolgáltatója rendezni tudja a közöttük az (1) és a (2) bekezdésben hivatkozott megfelelő intézkedések alkalmazásával kapcsolatban felmerülő jogvitákat.

(7) A Bizottság és az ERGA arra ösztönzi a videomegosztóplatform-szolgáltatókat, hogy osszák meg egymással a társszabályozási rendszerekre vonatkozó legjobb gyakorlataikat a teljes Unióban. Indokolt esetben a Bizottságnak elő kell segítenie az Uniós magatartási kódexek kidolgozását.

(8) A videomegosztóplatform-szolgáltatóknak vagy, az esettől függően, az ilyen szolgáltatókat ebben a tekintetben képviselő szervezeteknek be kell nyújtaniuk a Bizottsághoz az Uniós magatartási kódexek tervezetét, illetve a meglévő Uniós magatartási kódexek módosításait. A Bizottság felkérheti az ERGA-t, hogy véleményezze az ilyen magatartási kódexek tervezeteit, módosításait vagy bővítéseit. A Bizottság megfelelő tájékoztatást nyújthat az ilyen magatartási kódexekről a nyilvánosság számára.

28b. cikk

(1) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy azon nem a területükön letelepedett videomegosztóplatform-szolgáltatók, amelyeknek ugyanakkor vagy az anyavállalata vagy egy leányvállalata a területükön letelepedett, vagy amelyek egy csoport tagjai és a csoport egy másik tagja a területükön letelepedett, a 2000/31/EK irányelv 3. cikk (1) bekezdése értelmében a saját területükön letelepedett szolgáltatónak minősüljenek.

Az első albekezdés alkalmazásában, amennyiben az anyavállalat, a leányvállalat vagy a csoport másik tagja mind különböző tagállamban letelepedett, a szolgáltató azon tagállamban minősül letelepedettnak, amelyben az anyavállalata letelepedett, vagy – ilyen tagállami letelepedettség hiányában – ahol a leányvállalata letelepedett, vagy – ilyen tagállami letelepedettség hiányában – ahol a csoport másik gazdálkodó egysége letelepedett.

A második albekezdés alkalmazásában, amennyiben több, különböző tagállamban letelepedett leányvállalat van, vagy amennyiben a csoportnak több, különböző tagállamban letelepedett tagja van, az érintett tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a szolgáltató kijelölje, hogy a tagállamok közül melyikben minősül letelepedettnak.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a területükön letelepedett videomegosztóplatform-szolgáltatók listáját, és a joghatóságukat megalapozó, a 2000/31/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében, illetve az (1) bekezdésben rögzített kritériumokat. A tagállamok kötelesek rendszeresen frissíteni a fenti listát. A Bizottság gondoskodik róla, hogy az illetékes független szabályozó hatóságok hozzáférjenek ehhez az információhoz.”;

20. A XI. fejezet címe helyébe az alábbi szöveg kerül:

„A TAGÁLLAMOK SZABÁLYOZÓ HATÓSÁGAI”;

21. a 30. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„30. cikk

(1) Minden tagállamnak ki kell jelölnie egy vagy több független nemzeti szabályozó hatóságot. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy e hatóságok jogilag elkülönüljenek és funkcionálisan függetlenek legyenek minden más állami vagy magánszervezettől. Ez nem érinti a tagállamok azon jogát, hogy a különböző szektorok átfogó felügyeletét ellátó szabályozó hatóságokat hozzanak létre.

(2) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságaik részrehajlás nélkül, átláthatóan és ezen irányelv céljaival összhangban gyakorolják a jogköreiket, különös tekintettel a médiapluralizmus, a kulturális sokszínűség, a fogyasztóvédelem, a belső piac és a tisztességes verseny szempontjaira.

A nemzeti szabályozó hatóságok a közösségi jogi aktust végrehajtó nemzeti jogszabály értelmében rájuk ruházott feladatok teljesítésével kapcsolatban más szervtől nem kérhetnek, és nem is fogadhatnak el utasításokat. A nemzeti szabályozó hatóságok azonban a nemzeti alkotmányos jogszabályokkal összhangban felügyeletnek vethetők alá.

(3) A független szabályozó hatóságok jogköreit és hatásköreit, illetve az elszámoltathatóságuk módszereit egyértelműen rögzíteni kell a jogszabályokban.

(4) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a nemzeti szabályozó hatóságaik megfelelő végrehajtó hatáskörökkel rendelkezzenek a feladataik hatékony ellátásához.

(5) A nemzeti szabályozó hatóság vezetőjét vagy a nemzeti szabályozó hatóságon belül ezen feladatot ellátó testület tagjait csak akkor lehet elbocsátani, ha már nem teljesítik a nemzeti jogban előzetesen rögzített feladataik ellátásához szükséges feltételeket. Az elbocsátásra vonatkozó döntést nyilvánosságra kell hozni, és annak okait fel kell tární.

(6) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a független nemzeti szabályozó hatóságaik önálló éves költségvetéssel rendelkezzenek. A költségvetést nyilvánosságra kell hozni. A tagállamoknak biztosítaniuk kell továbbá, hogy a nemzeti szabályozó hatóságaik megfelelő pénzügyi és humán erőforrásokkal rendelkezzenek a rájuk bízott feladatok ellátásához, illetve az ERGA-ban való aktív részvételhez és hozzájáruláshoz.

(7) A tagállamoknak gondoskodniuk kell egy olyan nemzeti szintű mechanizmus létrehozásáról, amelynek révén minden olyan felhasználó, audiovizuális médiaszolgáltató vagy videomegosztóplatform-szolgáltató, akit a nemzeti szabályozó hatóság határozata érint, jogorvoslattal fordulhat egy jogorvoslati szervhez. A jogorvoslati szervnek függetlennek kell lennie a jogorvoslattal érintett felektől.

E szervnek, amelynek igazságszolgáltatási fórumnak kell lennie, rendelkeznie kell a feladatai hatékony elvégzését lehetővé tevő megfelelő szakértelemmel. A tagállamok biztosítják az ügyek érdemi elbírálását, továbbá azt, hogy hatékony jogorvoslati mechanizmus álljon rendelkezésre.

A jogorvoslat elbírálásáig a nemzeti szabályozó hatóság határozata hatályban marad, kivéve, ha a nemzeti jogszabályokkal összhangban ideiglenes intézkedéseket hoznak.”;

22. A szöveg a következő 30a. cikkel egészül ki:

„30a. cikk

(1) Ezennel létrejön az Audiovizuális Médiaszolgáltatásokat Szabályozó Hatóságok Európai Csoportja (ERGA).

(2) Az ERGA az audiovizuális médiaszolgáltatások területén működő független nemzeti szabályozó hatóságokból áll. A képviseletet a nemzeti szabályozó hatóságok vezetői, vagy az elsődlegesen az audiovizuális médiaszolgáltatások felügyeletével megbízott kinevezett magas szintű képviselői, illetve – amennyiben nincs nemzeti szabályozó hatóság – az eljárási szabályok szerint kiválasztott egyéb képviselők látják el. A csoport ülésain részt vesz a Bizottság képviselője.

(3) Az ERGA az alábbi feladatokat látja el:

a) tanácsot ad a Bizottságnak és támogatja a munkáját az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó keretszabályozás valamennyi tagállamban történő következetes végrehajtásának biztosítása érdekében;

b) tanácsot ad a Bizottságnak és támogatja bármely olyan, az audiovizuális médiaszolgáltatásokkal kapcsolatos ügyben, amely a Bizottság hatáskörébe tartozik. Amennyiben bizonyos ügyekben a Bizottságnak nyújtott tanácsadás ezt megkívánja, a csoport konzultálhat a piaci szereplőkkel, a fogyasztókkal és a végfelhasználókkal a szükséges információk összegyűjtése érdekében;

c) gondoskodik a tapasztalatok és a jó gyakorlatok cseréjéről az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó keretszabályozás alkalmazása témakörében;

d) együttműködik a tagjaival és ellátja őket az ezen irányelv alkalmazásához szükséges információkkal, különös tekintettel a 3. és a 4. cikkre;

e) a Bizottság felkérésére véleményt nyilvánít a 2. cikk (5b) bekezdésében, a 6a cikk (3) bekezdésében és a 9. cikk (2) és (4) bekezdésében tárgyalt ügyekben, illetve az audiovizuális médiaszolgáltatásokra vonatkozó minden más ügyben, különös tekintettel a kiskorúak védelmére és a gyűlöletkeltésre.;

(4) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy egy végrehajtási jogi aktus útján meghatározza az ERGA eljárásrendjét.”;

23. A 33. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„33. cikk

A Bizottságnak figyelemmel kell kísérnie az irányelv tagállamok általi alkalmazását, ideértve a nemzeti szinten elfogadott társ- és önszabályozási kódexek alkalmazását is.

A Bizottság legkésőbb *[date – no later than four years after adoption]*-ig, majd azt követően háromévente jelentést terjeszt az Európai Parlament, a Tanács és az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság elé az irányelv alkalmazásáról.

A Bizottság legkésőbb *[dátum – az irányelv alkalmazási időpontja után tíz évvel]*-ig utólagos értékelést terjeszt az Európai Parlament és a Tanács elé az Irányelv hatásainak és hozzáadott értékének a mérése érdekében indokolt esetben az irányelv felülvizsgálatára irányuló javaslataival együtt.”

2. cikk

(1) A tagállamok legkésőbb *[dátum – az irányelv hatálybalépésének időpontja után egy évvel]*-ig hatályba léptetik az irányelvnek való megfeleléshez szükséges törvényeket, rendeleteket és közigazgatási rendelkezéseket. E rendelkezések szövegét haladéktalanul megküldik a Bizottság számára.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő huszadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Brüsszelben, -án/-én.

*az Európai Parlament részéről
az elnök*

*a Tanács részéről
az elnök*